

Kansanääni

Nro 2/07

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Huhtikuu 07 - Kesäkuu -07

Irtonumero 1,70 €
6. vuosikerta

Tulevaisuus rakennetaan työkansan yhteistyöllä

Vaaleissa äärioikeisto ja populistinen oikeisto etenivät. Meillä valtionhoitaja-puolueet ajavat samaa kansanvastaista politiikkaa. Vuorollaan tästä saivat kärsiä hallitusvastuussa olleet SDP ja Kepu. Tulossa ovat entistäkin kovemmat ajat. Muutosta esittäneet pienpuolueet (STP, KTP, IPU, SKP) eivät kyenneet esittämään uskottavaa vaihtoehtoa. STP:n piirissä näemme, että muutos nykyiseen edellyttää kansan yhdistymistä yhteisen poliittisen ohjelman taakse. Hallitus jakoi myös eduskuntapuolueille runsaasti rahaa. Julkisella rahalla kustannetut mainostelineetkin sijaittivat usein paikoissa (kuva), joissa ihmiset eivät niitä pääse näkemään.

Sivut 2,5 ja 6

Saksa valmistelelee suurpääomalle perustuslakia

Kansan mielipiteestä piittaamatta eduskunta hyväksyi 5.12.06 EU:n perustuslain ratifioinnin. Näin päättäjät osoittivat mitä suurinta halveksuntaa kansan enemmistön mielipidettä kohtaan. Tällä teollaan Suomi auttoi seuraavaa EU:n puheenjohtajamaata Saksaa herättämään henkiin pääomapiireille tarpeellisen perustuslain. Äskettäin liittokansleri Merkelin johdolla hyväksyttiin Berliinissä EU:n 50-vuotisjuhla-kokouksessa ns. Berliinin julistus, joka antaa Saksalle oikeuden aloittaa perustuslain uudelleen valmistelut. Ja tästä paperista Euroopan kansojen ei anneta enää äänestää. Tehtävä on käydä poliittista taistelua näitä taantumuksen suunnitelmia vastaan.

Sivu 7

Työkansa kokoaa rivejään vappuna

USA:n poliittinen vuoksi uhka maailmanrauhalle kasvaa. Sosiaalinen turvattomuus ja taloudellinen hätä koskettavat jollain tavalla lähes jokaista suomalaista. Pääomapiirien vaatimukset Suomen Nato-jäsenyydestä ja ja osallistumisesta Naton nopean toiminnan joukkoihin herättävät laajoissa kansalaispiireissä suurta huolta. Äskettäisten eduskuntavaalien tuloksena paine työkansan perusoikeuksia vastaan tulee entisestäänkin kasvamaan Näiden asioiden vuoksi vappumielenosoituksilla tulee tänä vuonna olemaan entistä suurempi merkitys. Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry. kehottaakin kaikkia osallistumaan työväen perinteisiin vapputapahtumiin omilla paikkakunnillaan.

Katso Takasivu

Sivu 2:

*Hallitusohjelma avaa luokkuja sotilasliitoille
*Kokoomus Troian puuhevosenä

Sivu 3:

* Yliopistoja "uudistetaan" menneeseen aikaan
* Riistäjän ruoska selkäämme soittaa

Sivu 4:

* Kuntapuitelaki ei palvele kuntalaisia - valtion lopetettava kuntien kurittaminen
* Satavuotiaan SAK:n seuraavan sadan vuoden haasteet

Sivu 5:

* Hallitusohjelmasta
* Ilmastonmuutos muuttaa miljoonien ihmisten elämää

Sivu 6:

* Vaalit 2007- Miten tässä näin kävi?

Sivu 7:

* Talvisota, osa 2

Sivu 9:

* Lämmin kiitos STP:n ehdokkaille, vaalityöntekijöille ja äänestäjille
* Berliinin julistus ihmisten perusoikeuksia vastaan

Sivu 10:

* Saksan demareilla uusliberalistinen puolueohjelma

Sivu 11:

*Venezuelaan tarvitaan vallankumouksellinen puolue
* Suomen tilastokeskus tehtailee "omia kansanmurhia"...

Sivu12:

*WTC-tornit poltettiin alas bensiniillä, eikä räjäytetty

Sivu13:

* Venäjän paikallisvaalit - tulevien Federaation parlamenttivaalien harjoitus
* Nuori Marx lähtöviivalla

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki huhtikuun 2007

Ulkopoliittisen linjamme muutos vie kohti sotaseikkailuja

Hallituksen 19.4. antama Vanhasen II-hallituksen ohjelma on 70-sivuinen kooste politiikan eri alueilta. Se on jokseenkin ympäröity kirjotettu, eikä tietenkään sisällä enää vaalien alla annettuja lupauksia.

Yksi mielenkiintoinen osa-alue ohjelmassa on ulko- turvallisuus ja puolustuspolitiikkaa koskeva osio. Nyt hallituksen kokoonpano on Kokoomuksen myötä sellainen, että siellä istuu ja vaikuttaa Suomen Nato-kiihkoisinta väkeä, jos ei oteta lukuun demarien oikeistosiipeä, Liisa Jaakonsaarta, Martti Ahtisaarta ja muita heidän kaltaisiaan.

Jopa presidentti on todennut hallitusohjelmasta, että ulko- ja turvallisuuspolitiikka eivät uuden hallituksen aikana tule muuttamaan. Tämä varmasti pitää paikkansa, koska on päivän-selvää, että kaikki suuret eduskuntapuolueet (valtionhoitaja-puolueet) ajavat samaa yhteistä linjaa. Niin Tuomioja kuin presidenttikin ovat pitkin matkaa esiintyneet Nato- kriittisinä t. suorastaan Naton vastustajina. Nyt kuitenkin Erkki Tuomiojan mukaan Suomi ja Ruotsi ovat yhdessä sopineet voivansa osallistua Naton nopean toiminnan joukkojen operaatioihin. Asiasta on neuvoteltu Ruotsin puolustusministerin tammikuisesta suomenvierailusta saakka.

Hallitusohjelmasta selviääkin, etteivät Suomen rajat kerta kaikkiaan enää hallitukselle riitä. Tässä muutamia lainauksia ohjelmasta: "Suomi toimii aktiivisesti osana kansainvälistä yhteisöä kantaensa maailmanlaajuisesta yhteisvastuusta ja huolehtien omista vaikutusmahdollisuuksistaan." "Suomi edistää transatlanttista yhteistyötä Yhdysvaltojen ja Kanadan kanssa politiikan, talouden ja turvallisuuden aloilla niin kahdenvälisesti kuin EU:n kautta." "Hallitus edistää Suomen valmiuksia osallistua kansainväliseen kriisinhallintaan tehtäviin tiivistämällä yhteistyötä sotilaallisten ja siviilivoimavarojen käytössä sekä vahvistamalla siviilikriisihallintaa. Suomi pyrkii antamaan merkittävän panoksen kansainväliseen kriisinhallintayhteistyöhön." "Sotilasliittoutumien kuulumatonta Suomii ylläpitää ja kehittää kansallista puolustusta ja uskottavaa suorituskykyä, osallistuu täysipainoisesti EU:n yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan ja kriisinhallintayhteistyöhön, kehittää rauhankomppanuutta Naton kanssa ja säilyttää mahdollisuuden hakea Naton jäsenyyttä". "EU:n ja Naton yhteistyön kehittäminen on tärkeä osa Euroopan turvallisuus ja puolustuspolitiikkaa. EU:n taistelusta saatavat kokemukset muodostavat pohjan harkittaessa osallistumista NRF-toimintaan".

Ylellä viime marraskuussa Tarja Halonen vielä kielsi Suomen voivan osallistua tällaiseen Nato- yhteistyöhön.

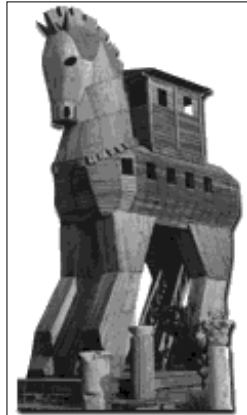
Hallitus kyllä puhuu kauniisti myös demokratian ja ihmisoikeuksien turvaamisesta, mutta kaikki tämä vain pohjustaa ajatusta, että kyllä Suomenkin sotilaiden olisi mentävä maailmalle aseiden kanssa "ihmisoikeuksia" mutta ennen kaikkea suomalaisten kapitalistien etuja puolustamaan. Hallitus myös lupaa valmistella uuden turvallisuuspoliittisen selonteon, jossa mm. Natoa ja muita sotilaallista liittoutumista tarkastellaan uudelleen.

Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että Suomi muuttaa ulkopoliittista linjaustaan eikä ole enää liittoutumaton maa. Sosialidemokraateilta tämä on suuri petos äänestäjiä kohtaan.

Nykyisestä poliitikasta olemme jo aiemmin todenneet nykyisen EU- käytännön olevan sellainen, että vahtia vaihdetaan, mutta yhteisestä sopimuksesta politiikka ei muutu. Tässäkään tapauksessa demarit eivät voi hallituksen ulkopuolisina vetää itseään ulos vastuusta, koska he ovat itse valmistelleet tällaisen poliittisen siirron.

Maamme historiallinen kokemus osoittaa ainoastaan puolueettomuuden ja sitoutumattomuuden parhaiten turvaavan turvallisuuttamme. Nyt tältä tieltä lopullisesti poiketaan ja samalla asetetaan Suomi osalliseksi kaikkiin niihin konflikteihin, joihin Naton sotaretket johtavat. Samalla tämä linjanveto pakostakin muuttaa naapurimaidemme suhtautumista meihin. Päätöksentekijät ottavat vaarallisen askeleen, jolla on kauaskantoiset seuraukset.

Kokoomus Troijan puuhevosena

Eduskuntavaaleissa Kokoomus saavutti suuren vaalivoiton mediakampanjoinnillaan. Ääniä puolueelle tuli lähes 100.000 lisää verrattuna edellisiin v. 2003 eduskuntavaaleihin. Edustajapaikkoja tällä vaalituloksella tuli 10 lisää. Puolue esiintyi vaaleissa "Suomen toivona", joka lupasi kaikkien muiden puolueiden tavoin parantaa hoitoalan tilannetta ja vanhusten asemaa. Lisäksi puolue suitsutti, että myös se on "työväenpuolue" ja että "vastakainasettelun aika on ohi". Nyt vaalien jälkeen lupauksia on selitelty uudelleen. Niinistön mukaan he eivät oikeastaan mitään luvanneet. Kaikki riippuu talouden "jakovarasta".

Kokoomuksen toiminnasta eräänlaisena todellisuutta peittävänä kullisina tulee mieleen n. 1200 ennen ajanlaskun alkua sodittu Troijan sota ja taru sen ratkaisesta puuhevosesta. Useimmat varmasti ovat kullekkin tarinan Troijan puuhevosesta. Ensin troijalaiset ryöstivät Spartan kauniin prinsessan Helenan ja veivät hänet Troijaan, joka sijaitti jossakin nykyisen Turkin rannikoilla. Tästä koko Kreikka suuttui ja lähti yhteisvoimin hakemaan Helenaa takaisin. Troijaa piirrettiin ja sitä saarrettiin kymmenen vuotta, mutta tuloksetta. Sitten Odysseus laati taktiikan: Rakennetaan iso puu-

hevonen ja annetaan se troijalaisille lahjaksi. Troijalaiset todennäköisesti vievät puuhevosen kaupunginmuurien sisäpuolelle. Juoni oli, että hevosen sisään oli sijoitettu joukko Kreikan parhaita sotureita. Juoni toimi. Troijalaiset raahasivat puuhevosen kaupungin sisälle. Sitten alkoivat juhlat, jossa troijalaiset joivat päänsä täyteen. Kun troijalaiset olivat torkuttomassa humalassa, miehet puuhevosen sisältä tulivat ulos, aukaisivat kaupungin portit ja päästivät kreikkalaiset kaupunkiin sisälle. Nämä murskasivat Troijan joukot ja polttivat kaupungin.

Kokoomus toimi vaaleissa kuin Troijan puuhevonen. Se toimi puuhevosena kapitalisteille. Kokoomus tarjoi hyviä lupauksia ja "Suomen toivoa", mutta kun vaalit olivat ohi ja "oli saatu hevonen kaupungin sisään" alkoi heti tapahtua. Kokoomuksen taustavoimana olevat kapitalistit ja muut pääoma-piirit ryömivät esiin koloistaan. Tämä pääoman linjaus tuli esille kyllä jo ennen vaaleja. Valtiovarainministerin raportissa jo helmikuussa kansantalouden osaston ylijohdaja Jukka Pekkarinen totesi, että "ilmassa on nyt merkkejä "huumasta", joka muistuttaa lamaa edeltänyttä aikaa, 1980-luvun loppua." Pekkarisen mukaan talouden ylikuuminen on todellinen, eikä mitään jakovaraa edes ole". Pekkarista säesti valtiotiiteeri, demari Raimo Sailas, jonka mukaan ns. "jakovaraa on miinus kaksi miljardia euroa".

Heti vaalien jälkeen "puuhevosesta" ryömi esiin Elinkeinoelämän valtuuskunnan toimitusjohtaja Sixten Korkman, joka EK:n pomojen tavoin vaati ay-liikkeen vaikutusvallan lähes murskaamista. Korkmanin viesti oli, että laajoista tupo-sopimuksista on päästävä eroon ja sopimukset olisi solmittava vain työpaikkakohtaisesti, jollei peräti työntekijäkohtaisesti. Tupoja voidaan Korkmanin mukaan edelleenkin tehdä, kun sanoo, että vastakkainasettelun aika ei ole ohi vaan edessä. Eipä ole maailma paljoakaan muuttanut 3200 vuodessa.

korottamalla.

On helppo arvata, mitä tapahtuisi, jos mentäisiin työpaikkakohtaisesti tai peräti henkilökohtaisesti sopimuksiin ja vielä edelleenkin rajoitettaisiin lakko-oikeutta. Silloin vallitsisi pudas työnantajan mieltä. Työntekijän "pärstärroin" nousisi arvoon arvaamattomaan. Työntekijöiden joukkovoima työpaikoilla olisi eliminoitu. Työntekijöiden palkat ja työolosuhteet eivät enää olisi kapitalistisessa kvartaalitaloudessa "kilpailukyvyyn esteenä". Suomi ajautuisi syvälle luokkayhteiskunnan loputtomaan suohon.

Kokoomuksella ei ole porvarillisen luokkapuolueena tietenkään mitään tätä vastaan. Se kyllä luopuu joustavasti lupauksistaan hoitoalan parannuksiin. Parannukset vanhusten hoitoon menevät siinä samalla, koska "talouden kasvu ei ole riittävä eikä jakovaraa ole".

Vaaleissa vaihtoehtoina oli myös useita vasemmistolaisia pikkupuolueita, joiden vaatimuksena oli tulonjaon uusjako. Se merkitsee kapitalistien kukkarolla käymistä. Nyt saadun vaalituloksen mukaan uusjako onkin tulossa, mutta vain väärään suuntaan. Rikkaat rikastuvat yhä enemmän ja köyhät köyhtyvät yhä enemmän. Eli käydäänkin jälleen kerran köyhän kukkarolla.

Troijan sodassa 1200 v. ennen ajanlaskun alkua puuhevosella hämmättiin kansaa ja päästettiin piri irti. Nyt Kokoomus oli vaaleissa osana aivan samanlaista taktiikkaa. Äänestävä kansa juopui Kokoomuksen lupauksista ja mainonnasta. Sen lupauksillaan ja mielikuva-propagandaltaan saavuttama voitto päästi kapitalistit uusin aseisiin ja paransi suuresti heidän mahdollisuuksiensa sortaa työläisiä, eläkeläisiä ja opiskelijoita mielensä mukaan.

Ei tarvitse olla melkoinenkaan ennustaja, kun sanoo, että vastakkainasettelun aika ei ole ohi vaan edessä. Eipä ole maailma paljoakaan muuttanut 3200 vuodessa.

Reijo Katajaranta

Näinhän sitä vaaleissa kävi. (Antin piirros ennen vaaleja.)

- MUISTA, VAALEISSA KULLAKIN ON VAIN YKSI ÄÄNI...

Yliopistoja "uudistetaan" menneeseen aikaan

Ns. Sailaksen työryhmän lääkkeet yliopistojen "uudistamiseksi" vievät yliopistoja menneisyyteen ja tulevat lisäämään yhteiskunnan luokkaeroja. Kaikki työryhmän professorit ovat kyllä oman alansa eksperttejä, mutta - aivan tyypillisesti, eivät osaa ottaa huomioon minkäläisessä maailmassa eletään ja että opiskelijoiden on myös hankittava elantonsa voidakseen opiskella.

"Uudistus" on sana, jota professorit Bengt Holmström, Seppo Honkapohja, Olli Kallioniemi, toimitusjohtaja Martti Mäenpää, akatemiaprofessori Leena Palotie ja kansleri Kari Raivio ovat käyttäneet puhuessaan tarpeesta tehdä suomalaisesta yliopistolaitoksesta käyttäjilleen maksullinen ja tuloshakuisempi.

Käsite "yliopistouudistus" kuitenkin kalskahtaa hieman oudolta, sillä ehdotetut muutokset ovat selvä askel kohti säätyaikaista, nykyisin vielä esim. Isossa-Britanniassa voimassa olevaa yliopistojärjestelmää kohti. Parempi nimitys tälle kaikelle

voisi olla vaikkapa "yliopistotaantumus".

Kuuden viisaan ryhmän mielestä yliopistot pitäisi panna aidosti kilpailemaan rahoituksestaan ja ottamaan käyttöön lukukausimaksut, mikä heidän mielestään tulisi yhteiskunnalle huomattavasti edullisemmäksi ja tehostaisi opiskelijoiden valmistumista nopeammin oppilaitosten penkeiltä. Lukukausimaksuja hoidettaisiin heidän mielestään parhaiten erilaisten opintosetelien, stipendien yms. avulla. Jo tämänkin kannustaisi heidän mielestään opiskelemaan ahkerammin ja tehokkaammin.

Yliopistojen halutaan tänä päivänä seuraavan yleistä trendiä: - mikä tahansa palveluja tai hyvinvointia edistävä asia on tuotoittava voittoa tekeväksi laitokseksi. Yliopistotaantumuksen puolesta puhujat tahtovat viedä yliopistolaitoksen 2000-luvulle, jotta se pystyisi paremmin vastaamaan "globalisaation ja ajan hengen haasteisiin".

Suomi on perinteisesti ollut kaikilla mittareilla laskettuna koulutuksen kärkimaita. Kaikille ilmainen koulutus on yksi suomalaisen hyvinvointivaltion peruskivistä ja sen ansiosta meitä on aina maailmalla kiitellyt. Sen sijaan esim. Yhdysvalloissa yliopistot ovat maksullisia

ja koulunpenkille pääsevät vain ne, joilla on todella paljon rahaa. Tällainen järjestelmä jakaa ihmiset pahasti. Yliopistotaantumuksen tukijat ovatkin ihailen katsoneet niitä maita, joissa yliopistot ovat maksullisia. He näkevät maksullisuuden tehokkuutta ja laatua edistäväksi tekijänä.

Raha ja viisaus eivät yleensä ole sama asia: -yliopistotaantumus karsii kouluista pois ne, jotka mitättömän opintotukensa huosteksi joutuvat käymään töissä. Suurin osa opiskelijoista ei ole syntynyt "kultaluskissa" ja heidän opiskelunsa venyy pitkäksi nimenomaan välillä tehtävien töiden takia. Ne, joilla on ollut varaa keskittyä pelkästään opiskeluun, ovat valmistuneet huomattavasti nopeammassa ajassa.

Siirtyminen maksulliseen yliopistoon ja tulostehokkuuteen karsisi pois köyhemmät opiskelijat. Se karsisi myös ne, jotka ovat esim. vaihtaneet kesken opiskelunsa tiedekuntaa ja näin heidän opintonsa

ovat venyneet. Maksullinen ja voittoa tuottava yliopisto laittaa myös opiskelijansa valtavan paineen alle. Yliopiston idea on kouluttaa tulevaisuuden osaajia, ei rahalla mitattavia tuotteita.

Yliopistotaantumus tai kaa-vailut pääkaupunkiseudun alueen korkeakoulujen yhteisestä "huippuyliopistosta" ovat täysin absurdeja. Sivivästä ja koulutusta ei luoda bisneksen avulla. Maksullisen koulujärjestelmän maissa kansalaiset ovat syvästi jakaantuneet ja perusoikeus koulutukseen on varattomille pelkkä kaukainen haave. Eräiden suomalaisten suunnitelmät viitoittavat tätä tietä. Koko kansan yliopistojen alasajo on osa tietoisista hyvinvointiyhteiskunnan romuttamista. Maksullisen yliopisto ja yksityiset eliittikoulut jakavat ihmiset tehokkaasti kahden kerroksen väeksi.

Antti Siika-aho
varapuheenjohtaja
Suomen Työväenpuolue

Kansan äänen Vappujuhla

Heti marssin ja Kansaniemen puiston juhlan jälkeen Vapunpäivänä alkaen noin klo 13.30

Hermannin kerholla, Hämeentie 67

Avaus: Timo Kangasmaa (SFT)

Vappupuhe: Heikki Männikkö

Tervetulo: Nozar Nazari (Iranin Kommunistinen puolue)

Ohjelmassa Konnakööri, Bertta Laine, ym.

Buffetista löytyy nakkeja ja perunasalaattia, kahvia ja voileipiä,

Järj. Kansan äänen julkaisijajärjestöt, STP, Hermannin Naiset

Riistäjän ruoska selkäämme soittaa...

Niinistö-Kattainen hokivat ihan hengästyneeseen saakka, että vastakkainasettelun aika on ohi. Siinä sitä oli ihmettelemistä, mikä kumman vastakkainasettelu? No nyt kun vaalit ovat menneet, siihenkin tuli vastaus. Nämä oikeistolaisista oikeistolaisimmat tarkoitivat porvaripuolueiden jonkinlaista keskinäistä nokittelua. Se vastakkainasettelu on ohi.

Porvaripuolueet saivat vaalivoiton, kun äänestäjät parat kuvittelivat, että porvareista oli tullut demariporvat korvaava ihan oikea "työväenpuolue". Nyt kun vaalit voittivat porvaripuolueet vihreät, ruotsalaiset, keskusta ja kokoomus, he ovat naamat aurinkoina käyneet yhteisen porvarihallituksen rustaamiseen.

Hallitusohjelman rustaamisesta ei kansalle annettu mitään tietoa. Kaikki pidettiin salassa. Ainoa tieto oli, että neuvotteluissa oli kiivaa, tosi hauskaa. Kukaan ei narissut. Toki asioista oli näkemyseroja, mutta minkälaisia, kuka niitä esitti ja miksi. Ne halutaan pitää salassa, ettei kansa pääsi kunnouksien vuoksi kenenkään kimppuun. Kaikki istuvat yhdessä

ja yhteistuumin uudessa porvarihallituksessa.

Hallitusneuvottelut viittaavat siihen, että se haluaa siirtyä uuteen aikaan. Aikaan, jossa mikäkin ei ole niin sanotusti läpinäkyvää. Kaikki asiat hoidetaan suljetuissa hämärän peittämissä äänieristetyissä kabineteissa. Kun kaikelle kansalle ei anneta tietoja ennakoon, se ei myöskään osaa eikä voi varautua hallituksen tuleviin uusiin kurjuutta lisääviin suunnitelmiin.

Tätä kirjoitettaessa hallitusohjelmasta ei ole julkaistu, mutta ne tiedon muruset, joita on esitellyt, viittaavat ja viittaavat yksiselitteisesti siihen, että meillä "taviksilla" on edessä entistä kovemmat ajat. Vaalilupaukset ovat jo menneen talven lumia.

□ □ □

Edellisen hallituksen konkreettisen tavoitteena oli satauhatta uutta työpaikkaa. Virallinen Tilastokeskuksen tilaston mukaan niitä syntyi 71.000. Samaan aikaan työvoima kuitenkin lisääntyi 38 000, joten nettona voi pitää 33 000 uutta työpaikkaa, jotka nekin ovat pätkä- ja silputtuja. Niiden palkoilla ei elä. Kun otetaan huomioon väkisin työvoimasta syrjäytetyt, niin viimevuoden päättyessä työtunteja puuttui, yhteensä 1.149 miljoonaa.

Työttömyysvuosina se on 657. 000. Virallinen työttömyysaste on 7,7 prosenttia, mutta tämän mukaan oikea on 23,9 prosenttia.

Tämän karmeuden tietävät myös porvarihallituksen takapurit. Siksi hallitusohjelmassa on silmänlumeeksi kirjoitettu 100.000 uutta työpaikkaa. Se ei kuitenkaan ole hallituksen tavoite. Se on vain porvarihallituksen harhautus, kuvitteellinen mahdollisuus, mikäli elinkeinoelämä, so. suurpääoma, saa kaikki sata hyvää ja tuhat kaunista. Ja saahan se!

Porvarihallitus on näköjään hyväksynyt Kokoomuksen surkuhupaisvan väitteen, että kahtiajano aika on ohi, vaikka kyse on vain vanhasta porvarien keskeisestä jaosta kepu- ja kokoomusporvareista. Suomalaisen yhteiskunnan kahtiajako, luokkajako on selvempi ja syvämpi kuin aikoihin. Se ei heitä liikuta pätkän vertaa.

Porvarihallitusta ei liikuta vähäkään se, että 69,8 prosenttia väestöstä saa tuloja keskimäärin alle 1 000 euroa kuukaudessa. Kurjan keski-ansion syynä ovat työttömyys, kurjat palkat ja eläkkeet sekä sosiaaliturvan jatkuvat leikkaukset. Porvarihallitusta ne eivät kiinnosta, sille riittää, että tuloisaajien 28,5 prosenttia, joka sai keskimäärin 3000 euroa kuukaudessa, pärjää jotenkuten. Porvarihallitusta kiinnostaa

ennen muuta suurkapitalistien 1,4 prosenttia, joiden tulo oli keskimäärin 7.700 euroa ja aivan erityisesti se tulonsaajien 0,4 prosenttia, joiden tulot ylittää 27 000 euroa kuukaudessa. ja joiden tulojen ja rikkauden kasvua hallitus haluaa kaikin keinoin auttaa ja tukea. Viis muista!

□ □ □

Palkkatyöläisten ja sen mukana koko väestön riisto ja nöyryyttäminen on saanut aivan uskomattomat mittasuhteet. Tänä päivänä "riistäjän ruoska selkäämme soittaa" kovemmin kuin koskaan. Siitä huolimatta vasemmistokin sulkee siltä silmänsä. Riisto, alistaminen ja nöyryyttäminen ovat kadonneet vasemman kielenkäytöstä. Puhumattakaan siitä, että riiston kovenemisen estämiseksi tehtäisiin jotain todellista. Miksi rivoa riistoa vastaan ei luukaan rakenna barrikadeja? Pitäikö vasemmisto riiston kovenemista, väestön nöyryyttämistä ja luokkavastakohtien jyrkentymistä oman pesän, hyvinvointivaltion liikaamisena?

Mutta, voiko sellaista liata, jota ei enää ole? Yli miljoonaa palkkatyöläistä riistetään pätkä- ja silputuilla, joista saa vuoden keskipalkkana 900 euroa kuukaudessa. Häikäilemättömän riiston lisäksi heitä nöyryydetään juoksumatalla päivärahajon ja toimeentulotukien perässä

ja työntantajalta toiselle töitä anelemassa. Tuskin yksikään heistä enää muistaa tai tietää mitä tarkoittaa ns. hyvinvointivaltio.

Myös vakinaisessa työsuhteessa olevia palkkatyöläisten elämää varjostaa jatkuva potkujen pelko. Suuri enemmistö kullelle, että sen kanssa on vain ellettävä, siksi sitä ei kannata eikä haluta edes ajatella. Sen sijaan potkujen uhan vähentämiseksi raadetaan entistä lujemmin, tyhtiään pidempää päivää ilman ylityökorvauksia jne. loputtomasti.

Vastakkainasettelun aika ei ole ohi. Porvarihallitus tulee entisestään syventämään kapitalistien ja muun väestön vastakkainasettelua. Haluamme tai ei, luokkaristiriidat kasvavat ja kärjistyvät. Vaikka suuri enemmistö ei ole omista karvaista kokemuksestaan huolimatta vielä huomannut, se joutuu uhramaan kapitalismin aiheuden alttarille ihmisyytensä, terveytensä ja perheensä – elämänsä!

Vappuna mieltä osoittamaan – lippu korkealle!

Kai Kontturi

Kuntapuitelaki ei palvele kuntalaisia - valtion lopetettava kuntien kurittaminen

Vuosisatoja kirkko sijaitsi päivämatkan päässä jokaisesta taloudesta. Nyt tämä hallintomalli halutaan rikkoa. Se on järjetöntä siksi, ettei se tuo hyötyä kunnille eikä kuntalaisille. Säästöt syntyvät henkilöstön karsimisesta ja palveluiden heikentämisestä. Se on tarpeellista vain EU-organisaatiolle.

Eduskunta hyväksyi jokin aika sitten hiljaisuudessa kuntapuitelain. Lähtökohtaisesti tämä puitelaki perkaa koko kuntakentän perinpohjaisesti ja muuttaa perinteisen suomalaisen kuntajon perusteellisesti. Merkittävästä huolimatta, eduskuntapuolueet eivät ole tahtoneet pitää ääntä asiasta: vaalien alla oli parempi pitää asia pimeässä kuin puhua siitä avoimesti.

Ensisijaisesti Pohjoisen ja Itä-Suomen alueita koskettava kuntapuitelaki ei ole jossain ministeriön

aivoriivissä syntynyt hyvä idea maamme kuntakentän olosuhteiden ja palveluiden parantamiseksi. Kuntapuitelaki on tulos täysin epäonnistuneesta kunta- ja aluepolitiikasta. Viimeiset hallitukset ovat leikanneet kunnilla miljardeja samaan aikaan, kun niille on valtion taholta lyöty entistä enemmän vastuuta mm. sosiaali- ja terveyspalveluissa. Viimeiset 10-15 vuotta harjoitettu politiikka on rampauttanut kunnat pahasti ja kuntapuitelalla yritetään nyt säälittävästi korjata tilannetta.

Kuntapuitelaki ei missään nimessä tuo hyötyä kunnille ja vielä

vähemmän kuntalaisille. Kuntien yhdistymisistä syntyvät säästöt tulevat pääasiassa henkilöstön rajusta karsinnasta ja hallintojen tiivistämisistä. Tämä ei missään nimessä edesauta kuntalaisten jäämistä kotiseudulle tai palvele peruspalveluiden laadukkuutta. Puitelain määrää 20.000 asukkaan kuntaraja perusterveydenhuollon ja sosiaalitoimen tehtävien ylläpitämiseksi keskittää nämä palvelut ja vie ne kaus käyttäjien ulottumattomiin. Erityisesti tämä koskettaa vanhuksia ja niitä, joiden omaisia on esim. saattohoito-osastoilla.

Henkilöstön supistamisen kautta saatavien säästöjen lisäksi kuntapuitelain myötä myös palveluiden yksityistäminen käy entistä helpommaksi: - enää ei tarvita usean eri kunnan pampuja päättämään esim. siivouspalveluiden yksityistämistä, vaan päätös voidaan kätevästi toteuttaa yhden suuren kunnan päättävissä elimissä. Kuntapuitelaki ei suoranaisesti mainitse palveluiden yksityistämistä/ulkoistamista, mutta edesauttaa sitä huomattavasti.

Kuntien supistaminen kaventaa erityisesti kunnallista kansanvaltaa. Suurempia kuntayksiköitä muodostettaessa yksittäisen kuntalaisen ääni katoaa helposti vallan käytävälle. Kuntapuitelain myötä virkamiehillä on myös mahdollisuus kasvattaa vaikutustaan ja kasata itselleen valtaa - esim. viiden kunnan yhteenliittymässä ei enää tarvita viittä kunnan, - hallinto, -teknistä, -sivistys ja perusturvajohtajaa.

Kuntapuitelaki on täysin väärä lääke kuntien nostamiseksi ahdingosta. Valtion tulee ottaa enemmän vastuuta itselleen ja lisätä huomattavasti kuntien valtionapuja. Rahasta tämä asia ei ole kiinni, sillä rahaa kyllä löytyy kun vaan uudelleen osataan jakaa. Tätä linjaa Suomen Työväenpuolue noudattaa politiikassaan. Samaan aikaan, kun voitot vaan kasvavat ja valtio jouduttaa palve-

luiden yksityistämistä, kunnat pakotetaan nostamaan veroyrinsä äärimmillen ja näin jouduttamaan maaseudun autoitumista, tuottavien työpaikkojen karkaamista ja kuntalaisten "pakkomuuttoa" suuriin kaupunkikeskuksiin. Tämä kehitys ei ole suurten keskusten mm. pääkaupunkiseudun etu, sillä hillitön muutto ja tulokkaiden sosiaaliset ongelmat ovat huomattavasti kasvaneet.

Kuntien on saatava vapaasti yhdistyä, muodostaa uusia peruspalvelupiirejä tai perustaa uusia kuntia - jos vain sen tarpeelliseksi näkevät. Kuntapuitelaki pakottaa kunnat epämuodostuneisiin yhdistyksiin, jotka eivät palvele kuin suuren rahan etu.

Yhdistämiset eivät saa vaarantaa kunnallista kansanvaltaa, henkilöstön asemaa tai perus- ja sivistyspalveluita. Näitä asioita on entisestään kehitettävä, korostettava ja niihin on suunnattava varoja. Vain näin Suomi voidaan pitää tasapuolisesti asuttuna ja ihmisen oma ympäristö mahdollisimman mukavana asua.

Antti Siika-aho
Haapajarvi

Satavuotiaan SAK:n seuraavan sadan vuoden haasteet

Markku Nieminen

Jos olivat haasteet ja tavoitteet v.1907 kovat, niin vähintään yhtä kovaa tulee luokkataistelu olemaan seuraavallakin satavuotiskaudella. -Miten estää työpaikkojen häipyminen halvemman työvoiman maihin ja -ennen kaikkea, miten estää Suomea tulemasta halvan työvoiman maaksi?

Palkkatulojen osuus kansantulosta oli ennen lamaa 60%. Nyt niiden osuus on pudonnut 40 prosenttiin. Pääomatulojen osuus on vastaavasti noussut.

Siinä onkin syy massatyöttömyyteen ja yhä piteneviin leipäjonoihin. Palkkatulojen osuutta on reilusti nostettava nykyisestä, muuten saamme sanoa lopulliset hyvästit hyvinvointiyhteiskunnalle.

Siinä sitä riittääkin puurtamista seuraavaksi sadaksi vuodeksi. Yksin ei ay-liike, eikä varsinkaan sen johto siihen kykene. Kuten kuluneenkin sadan vuoden aikana, tarvitaan tulevaisuudessakin paitsi duunareiden sitkeää kamppailua työpaikoilla, myös poliittisen työväenliikkeen radikaalia toimintaa.

Sata vuotta sitten, 15-17.4.1907, kokoontui Tampereelle 365 ammattiosastojen ja liittojen lähettämää edustajaa perustamaan Suomen ammattijärjestön SAJ:n. Paljon on maailma niistä ajoista muuttunut ja paljon on silloisen SAJ:n tavoitteista saavutettu, tärkeimpinä työläinsäädäntö ja yleisistot työehtosopimukset. Ilmaiseksi ei ole mitään tullut, vaan kaikki mitä on saavutettu, on ollut kovan työn ja taistelun takana. Moni ay-aktiivi on joutunut antamaan henkensäkin duunareiden oikeuksia puolustaessaan.

Ensimmäinen haaste

Yritykset jakoivat vuoden 2004 voitoista omistajilleen osinkoja kahdeksan miljardia euroa. Sama tahti jatkuu ja seuraavana vuonna osinkojen määrä ylitti niin ikään 8 miljardia, joka oli kaikkien aikojen Suomen ennätys. Kaikki ennätykset menevät joskus rikki, niinpä nämäkin ennätykset ovat historiaa. Viime vuoden voitoista Suomalaiset yritykset jakoivat osinkoja peräti 11 miljardia!!!

Se on valtava rahasumma.

Kännkyän laskimesta loppuu kapasiteetti 9,999999999 miljardin kohdalla.-11 miljardia! Kapitalistit saivat 30 prosentin kuoppakorotuksen edelliseen vuoteen verrattuna. Mitä ne vielä valittavat? Eikö muka yritystoiminta kannata?

Nykyiset työehtosopimukset

päättävät 30.9.2007. Nyt on SAK:lla näytön paikka. Työläisten on saatava oma osansa yritysten kasvavasta jakovarasta. Turha on kenenkään väittää ettei rahaa ole. Siis 30 prosentin palkankorotus työläisille nyt heti!

Jotenkin näyttää siltä että ay-liikkeen johto ei näihin vaatimuksiin yhdy. Se suorastaan vaikenee ja torppaa kaiken keskustelun ökykapitalistien pohjattomasta ahneudesta. Tästä on hyvänä, vai pitäisikö sanoa pahana esimerkkinä SAK:n eduskuntavaalien äänestysaktiivisuuskampanjaa varten tilaama mainos, josta nousi suuri kohu. Mainoksen tarkoituksena oli herättää keskus-

telua tulonjaon vääristymisestä ja äänestämisen tärkeydestä. Kun sitä keskustelua sitten syntyi, niin mainos vedettiin pois! Porvirit tietysti hermostuivat, kun mainoksessa möhömahainen kapitalisti mässäili lihapatojen ääressä ja ilkkui tyhmiä työläisiä jotka eivät edes äänestä. SAK:n nilkeiltä meni pupu pöksyyn kun porvirit älähtivät. Heillä ei ollut rohkeutta eikä varmaan haluakaan käydä keskustelua, jossa olisivat lopulta joutuneet myöntämään, että ovat itse osaltaan syyppäitä tuloerojen kasvuun, työttömyyteen ja leipäjonoihin. Eikä sen paremmin SDP:n kuin Vasemmistoliitonkaan johdolta haluja asialliseen keskusteluun löytynyt. Em. tahot varoivat vastuuta "vastakkainasettelusta". Glo-baalille riistokapitalisille ei näet heidän mielestään ole vaihtoehtoa!

Tulevissa tupo-neuvotteluisa

sa on aivan varmasti esillä ns. paikallisen sopimisen lisääminen, joka käytännössä tarkoittaa yleisistovien työehtosopimusten purkamista. Työnantajat ovat mankuneet viime aikoina että sopimukset ovat "jäykkiä" ja estävät heidän mielestään suurin piirtein tuotannon kokonaan. SAK:n jäsenliitot näyttävät nostaneen kädet ylös näiden työnantajien vaatimusten edessä. Vai onko joku kuullut yhdenkään liittopomon sanovan, ettei paikallisen sopimisen lisäämisestä neuvotella.

Työläisten on esitettävä omat vaatimuksensa palkkojen reilusta korottamisesta ja torjuttava työnan-

tajien yritykset murtaa työehtosopimusten yleisistovuus. Kamppailu ensi syksynä solmittavien sopimusten tasosta ja suunnasta on työpaikoilla aloitettava pian ja painetta on saatava niin liittoihin kuin työnantajiinkin päin

Tätä kirjoittaessa vappuun on

aikaa reilu viikko. Nostakaamme vapunpäivän tilaisuuksissa ja mielenosoituksissa esille oikeudet vaatimuksemme ja evätyksemme ay-liikkeen neuvottelijoille ja näyttäkääme työnantajien törkeille ja ihmisarvoa loukkaaville palkan alennus- ja tes:n purkuvaatimuksille kansainvälisiä käsimerkkejä! Kun miljoonaoosinkoja ja optioita kuittaavat öykkärit kehtaavat valittaa huonona kohtalonaan meille, jotka heidän miljoonansa ovat selkänahastan repineet, niin eikö meillä ole muka oikeutta antaa samalla mitalla takaisin?

Lopuksi esitän vetoomuksen.

Hyvät Toverit: Ryhtykääme yhteiseen rintamaan työnantajia ja porvareita vastaan, oikeudenmukaisemman, inhimillisemmän maailman puolesta!

Markku Nieminen

Hallitusohjelmassa hyviä työllisyystavoitteita, mutta työllisyyspolitiikan kurssi tarpeen korjata

Työttömiä eduskuntatalon portailla osoittamassa mieltään hallituksen työllisyyspolitiikkaa vastaan.

Pekka Tiainen:

Vanhassen II-hallituksen ohjelma on nyt tiedossa. Ennen vaaleja annettuja lupauksia siitä ei juuri löydy. Ohjelma on kirjoitettu niin pyöreästi, että kaikenlaiset poliittiset manööverit jäävät mahdollisiksi. Olennaista onkin, minkälaista politiikkaa tehdään tavoitteiden hyväksi. Johtavatko toimenpiteet tavoitteisiin? Kenenkään intressissä ei ole, että työllisyyden nostamisen ja työttömyyden alentamisen tavoitteissa epäonnistuttaisiin ja tässä suhteessa on syytä toivoa, että tavoitteiden onnistuttaisiin - näiden asioiden hyväksihän sitä toimimme itse kukin. Kysymys onkin siitä, onko hallitus kykenevä tässä ja onko sen talouspolitiikka sellaista, että voidaan onnistua.

Positiivisella puolella on se, että verokevennyksiä ei ohjelman mukaan rahoiteta menoleikkauksin, vaan verokevennyksen ja lisäenon yhteydessä on 3,1 miljardia euroa. Tältä kannalta hallitusohjelma on voimakkaasti työllisyyttä elvyttävä edellyttäen, että sen vaikutus ei

myöhemmin vesity vastakkaisuuntaisilla toimilla. Puhtaasti työllisyyden kannalta ohjelman rakenne ei ole paras mahdollinen varsinkaan, koska osa verokevennyksistä tuhlautuu tarpeettomasti suurten tulojen tuloverokevennyksiin. Palkkojen korotukset syksyn tulokierroksella toisivat ostovoimaa ja työllisyyttä. Näin ei kuitenkaan tapahdu, jos tavallisten palkansaajien tuloverokevennyksen vastapainoksi syksyn tulokierroksesta tulisi palkankorotusten osalta nollalinja. Tulokierroksella tulisi vahvistaa aluksi vähintään 7,5 euron minimipalkkaa, jota tulevaisuudessa nostetaan.

Myönteistä hallitusohjelmasa on, että ruoan arvonlisäveroa alennetaan 17 %:sta 12 %:iin. Tätä on pidettävä työväen ja demokraattisen liikkeen voittona, koska ruoan arvonlisäveron alentaminen on ollut vaatimuksena vuosien ja vuosikymmenien ajan. Tämä on kuitenkin vasta yksi askel: välttämättömyyselintarvikkeista tulee poistaa arvonlisävero kokoaan samoin kuin joukkoliikenteen lipun hinnoista ja muista välttämättömyysasioista.

Myös korotuksia opintotukin

lutaan, kuten eläkeisiin 20 euroa. Korotukset ovat kuitenkin pieniä ja esimerkiksi työttömät jätetään ilman korotuksia. Työttömien työllistämistä ja koulutusta ollaan vielä vähentämässä. Siten vaikka työllisyyden parantamisessa onnistuttaisiin edes osaksi, vaikutus työttömyyden alentamiseen hallitusohjelman toimen seurauksen heikkenee. On pelättävissä, että työttömyydessä tullaan jäämään paljon ohjelmassa esitettyä korkeampiin lukemiin.

Työllisyystoimissa on tapahtumassa suuri muutos. Viime aikojen ratkaisussa ja alkuvuoden kaavailuissa toimia on päätetty lisätä koskemaan 103 000 henkilöön työministeriön osalta ja tavoitteena 120 000 henkilöön taso, jotta saataisiin vihdoinkin hoidettua pitkäaikaistyöttömyys. Uuden hallituksen ohjelmassa toimenpiteitä ollaan supistamassa 12 000:lla ja kustannusten nousu huomioon ottaen jopa 17 000:lla 83 000 henkilöön toimien piirissä. Tämän ja työministeriön yhdistämisen kauppa- ja teollisuusministeriön työ- ja elinkeinoministeriöksi on pelättävissä johdettavan jälleen kerran vaikeuteen työttömyyden ratkaisemisessa. Onkin tärkeä toimia sen puolesta, että työllisyysmäärärahoja lisätään eikä vähennetä.

Sosiaali- ja terveydenhuollon palkankorotuksiin ei ohjelmassa ole lisävarauksia. Sosiaali- ja terveyspalvelut tulevat olemaan muutenkin iso kysymys, koska ongelmia on koko ajan ja eläköitymisen jatkuessa palvelutarve kasvaa. Muutoinkin on pelättävissä, että palkankorotukset pyritään maksamaan henkilöstöä vähentämällä.

Perintöveron poisto pienissä alle 20 000 tai 25 000 euron perinnoissa on paikallaan. Tämä ja nuorten ja pitkäaikaistyöttömien työllis-

tämistä olisi kuitenkin perusteltua rahoittaa palauttamalla varallisuusvero suuriin tuloihin ja omaisuuksiin.

Tarpeellista on vähentää Suomen nettomaksuosuutta EU:lle (EU:lle maksettavat minus EU:lla saatavat noin miljardia euroa vuodessa). Ohjelmassa on NATO-yhteistyö, vaikei liittymistä. Tärkeää on torjua liittymisen ja tärkeää on poistaa budjetista EU:n nopean iskun joukkojen perustamiseen varat varat ja varat, joilla valmistellaan Suomen osallistumista NATO:n nopean iskun joukkoihin ja siten sotatoimiin maamme rajojen ulkopuolella ensi kerran sen jälkeen, kun suomalaisia sotilaita vietin hyökkäykseen Neuvostoliiton alueelle toisessa maailmansodassa.

Erillinen vaalituki eduskunta- ja lehdistötukea luvataan nostaa kumpaakin 90 000 euroaan vuodessa per kansanedustaja. Se merkitsee 36 miljoonaa vuodessa. Korotusta on 10 milj. euroa.

Vanhassen toisen hallituksen ohjelmassa kirjataan mahdolliseksi:

- Työpaikkojen määrä voi kasvaa 80 000 – 100 000 hengellä
- Tällöin työllisyysaste nousisi 72 %:iin. Pitkän aikavälin tavoite työllisyysasteelle on 75 %. Työllisyysaste tarkoittaa työllisten suhdetta väestöön 15-64-vuotiaissa.

- Työttömyyden väheneminen kestävästi alle 5 %:n tasolle.

Numeralliset luvut vastaavat osapuulleen vetämäni Työvoima 2025-raportin tavoitteista kehitystä. Siinä tuotiin esiin, että suurten ikäluokkien lähestyessä 65 ikävuotta, se alkaa vaikuttaa työvoimaan osallistuvuuteen alentavasti näissä ikäryhmissä. Samoin talouskasvun ja työllisyyden voimakas buumivaihe tasoituu sekä kansainvälisen talou-

den epätasapainotomuudet ja Yhdysvaltain velkaantuminen vaikuttavat hidastavasti pitkään jatkueseen voimakkaaseen maailmantalouden kasvuun. Edelleen Suomessakin kasvu hidastuu kuluvan vuosikymmenen puolivälin lukeamista. Euro on vahvistunut jo 50 % ja se tekee pahaa jälkeä muun muassa metsäteollisuuden työllisyyteen. Siten 80 000 – 100 000 työllisen lisäys vaatii erittäin tehokasta työllisyyspolitiikkaa.

Työvoima 2025-raportissa työllisyyden muutos on tavoitteellisessa kehityksessä 95 000 vuosina 2006-2011 viidessä vuodessa ja 2007-2011 70 000. Tässä vaikuttaa se, että vuoden 2006 lopulla työllisyys nousi hyvin voimakkaasti, mikä nosti vuoden lopun ja myös hallituskauden alun lähtötason hyvin korkeaksi verrattuna vuoden 2006 keskiarvoon. Voisi sanoa, että alkavan nelivuotiskauden lisäyksestä ei toteutui tavallaan jo etukäteen.

Työllisyysasteen nousu 72 %:iin perustuu siihen, että 70 000 – 100 000 vastaisi työllisyydessä 71,5 - 72,5 % ja 72 % asettuu tähän keskele ja antaa asiasta oikean viestin, joskin aivan näin korkealla pääseminen on hyvin vaativalta. Työvoima 2020-raportissa vuoden 2003 alussa tavoitteellisessa kehityksessä kasvu oli 71 %, mutta onnistuminen 100 000:n tavoitteessa ja arvio tilanteesta johti siihen, että tavoitteellisuutta nostettiin lähelle 72 % Työvoima 2025-raportin tavoitekehityksessä.

Pitkän aikavälin tavoite työllisyysasteelle 75 % perustuu samoin Työvoima 2025-raporttiin, kuten jo

jatkuu sivulla 6...

Ilmastomuutos muuttaa miljoonien ihmisten elämää

Tässä karmea näkyä Etelä-Saharan kuivuuden seurauksista - kuollutta karjaa. Jos ja kun ilmasto lämpenee, samanlaisia kuvia tulee näkemään yhä enemmän. Ja niitä seuraavat uudet kansainvaellusten aallot ja niiden myötä sodat ja leivottomuudet ympäri maailmaa.

Ilmastomuutoksen voimistuminen muuttaa monin tavoin elämää eri puolella maapalloa. On mahdollista, että tulevaisuuden maapallo on hyvin paljon epävakampi paikka – miljoonat ihmiset joutuvat lähtemään kodeistaan ympäristöolosuhteiden muuttuessa. Ongelmiin löydettävät ratkaisuja mahdollisimman pian.

Ilmastomuutoksen voimistumista pidetään aikakautemme suurimpana ympäristöuhkana. Hiljattain ilmestyi YK:n ilmastoraportti, jossa hahmoteltiin ilmastomuutoksen seurauksia. Ilmastomuutoksen syitä on selvitetty mm. Kansan äänen aikai-

semmissä numeroissa.

Merenpinnan nousu häätää ihmisiä kodeistaan.

Lämpenemisen myötä valtamerien pinnan arvioidaan kohoavan 10 – 90 senttimetrillä seuraavan sadan vuoden kuluessa. Pinnan nousulla voi olla tuhoisa vaikutus alaville rannikkoalueille. Monet Tyynen ja Intian valtameren atollilla sijaitsevat saarivaltiot, ja matalat kalkkikivisaaret esimerkiksi Karibialla, ovat vaarassa menettää merkittävän osan pinta-alastaan kuluvan vuosisadan jälkipuoliskolla. Esimerkiksi suurin osa Tuvalusta sijaitsee vain noin

metrin korkeudella merenpinnasta.

Rannikoiden eroosion lisäksi pieniä saarivaltioita uhkaa mm. vesivarojen hupeneminen ja maatalousmaan väheneminen. Näiden valtioiden sopeutumiskyky on yleisesti heikko ja haavoittuvuus suuri. Ongelma koskee kymmeniä miljoonia ihmisiä.

Vähänsinkin merenpinnan nousu riittää häätämään miljoonia ihmisiä kodeistaan, koska noin puolet maailman väestöstä asuu rannikkoalueilla. Mumbai, Shanghai, Tokio, Jakarta ja New York sijaitsevat kaikki hyvinkin lähellä rannikkoa. Metrin merenpinnan nousu hukuttaisi kuudenneksen Bangladeshista, jonka väestöstä puolet asuu alle viiden metrin korkeudella merenpinnasta.

Merenpinnan nousulla on myös muita haittavaikutuksia. Tulvat lisääntyvät ja suolaisen veden työntymisen sisämaahan pilaa pohjavettä ja viljelymaita.

Merenpinnan nousu vaatii työttömyyden ratkaisemista. Työttömyyden ratkaisemista vaativat toimenpiteet rannikkoalueilla tulevat kalliiksi. OECD:n mukaan metrin merenpinnan nousu vaatii Yhdysvalloissa lähes 160 miljardin dollarin edestä sopeutumistoimia.

Sadot pienenevät jo nyt köyhillä alueilla

Sadot pienenevät useimmilla trooppisilla ja subtrooppisilla alueilla lämpötilan nousun takia ja niillä keskileveysasteen alueilla, missä lämpötilan nousu on keskimääräistä suurempi. Kuivuus pahenee erityisesti Keski-Aasiassa, Välimeren alueella, Australiassa ja eteläisessä Afrikassa.

Yhä useammat ihmiset altistuvat vakaville taudeille, kuten malarialle ja koleralle. Lisäksi ihmisiä kuolee yhä enemmän kuumuuden aiheuttamaan stressiin. Myös kulkutaudit lisääntyvät.

Edessä uusi kansainvaellus

Kymmet ja sadat miljoonat ihmiset menettävät haimmassa tapauksessa elämisen edellytykset omilla asuin-sijoillaan tulevien vuosikymmenten ja –satojen aikana. Tilanne on kaksijakoinen. Rikkaissa maissa veden nousua voidaan torjua moninlaisin keinoin – tosin se maksaa miljardeja euroja. Mutta köyhissä maissa ihmisillä ei ole muuta mahdollisuutta kuin muuttaa pois. Kun samaan aikaan aaivoituminen leviää on

edessä nälänhätää ja yhä voimakkaammaksi tuleva kilpailu puhtaasta vedestä ja ruuasta.

Jos ihmisillä ei ole lainkaan toivoa tulevaisuudesta, on se omiaan lisäämään rikollisuutta ja terrorismia. On siis hyvin todennäköistä, että kuuli rikkaiden ja köyhien välillä kasvava entisestään tulevaisuudessa. Tämän seurauksena on väistämättä sotia ja lisääntyvää poliittista epävakautta. Länsimaat ovat vastaamassa tähän omalla tavallaan, lisäämällä sotilaallista varustusta ja "kriisinhallintavalmiuksia", mikä on tietenkin epäoikeudenmukainen ja väärä tapa.

Muutos on mahdollinen

Jotta ilmastomuutoksesta aiheutuvien ongelmien kustannukset voitaisiin jakaa tasaisesti tarvitaan perustaavaa laatua olevaa muotoa talouteen. Niin kauan kuin maailmantalous perustuu lyhytnäköiseen voitontavoitteluun, ei kukaan tulevaisuudessa näkynä ongelmiin voida vastata silloin kun se olisi tehokainta. Resurssien suuntaaminen tällaisessa tilanteessa järkevästi ei ole mahdollista muualla kuin sosialistisessa suunnitelmataloudessa.

Vaalit 2007- Miten tässä näin kävi?

Tässä ihmetellään Turun torilla joukolla STP:n vaalivoittoa, joista tärkeimpiä on vaatimus "Työpaikat turvattava". Lisäksi vaatimuksena oli, että "Kansanäänestys EU:n perustuslaista, allekirjoita vetoamus". Meillä oli vaaleissa käytössä hyvät tavoitteet, mutta vain vähän julkiduutua esim. Ylen vaaliohjelmassa. Nyt vaalien jälkeen voimme ihmetellä Ylen yksipuolisia vaaliohjelmaa ja eduskunnan jakamaa puoluetukea yleensä.

Eduskuntavaalien tulos on kaikkien tiedossa: Kokoomuksen huikea menestys ja SDP:n yhtä huikea romahdus. Tämä tuskin selittyy esim. oikeusministeri Leena Luhtasen miehen töppäyksillä. Asioilla lienee pidempi historia ja tausta. EU-kaudella EU-maiden hallitukset ja parlamentit joutuvat ajamaan samaa talouspolitiikkaa, jolle ei katsota olevan vaihtoehtoja.

Käytäntö on johtanut siihen, että vallitsevaa kovaa talouspolitiikkaa harjoitetaan vuorotellen, toisten ollessa hallituksessa ja toisten "oppositiossa". Talouspolitiikan ollessa jo ennalta määrättyä markkinavoimien tahdon mukaisesti, valitaitelun aikana puhutaan yleensä toisarvoisista asioista puuttuttuina olennaisena. Kansan työttömyyden odotetaan kanavoituvan siten, että kulloisetkin hallitusvastuuta kantavat saavat turpiinsa ja "oppositio" pääsee vuorollaan jatkamaan siitä, mihin edellinen hallitus lopetti.

Oikeistopolitiikka kaatou SDP:n

SDP:n tappio selittyi puolueen samaistumisena kovaan uusioikeistolaiseen EU-politiikkaan, jossa se on mennyt jopa Kokoomuksesta oikealle. SDP:n ollessa hallitusvastuussa jo 12 vuotta, on sinä aikana poistettu omaisuus- ja varallisuusvero, työelämä on muuttunut suurelta osin pätäkätöiksi ja nuorisomenetänyt tulevaisuuden näköalansa. Vaikka suuryhtiöiden voitot ovat

olleet suuremmat kuin koskaan, ei vastaava kehitys ole näkynyt ihmisten arjessa. Päinvastoin. Julkista sektoria on yksityistetty, lääkäriasemat ovat menossa pörssiin ja vanhuksat on jätetty hyvin monessa tapauksessa heitteille. Tämä politiikka menee pääsääntöisesti nyt eduskunnasta pois jääneen Paavo Lipponen johtamaan SDP:n piikkiin.

SDP yritti ennen vaaleja muuttaa kursiaan vasemmalle, mutta se ei ollut uskottavaa. Lupaukset olivat hyviä, mm. 20.000 uutta työpaikkaa ja 2,5 mrd. euroa vanhustenhoitoon ja perusturvaan, mutta ristiriita lupauten ja tekojen välillä oli liian rikeä. Miksi SDP ei hoitanut asioita paremmin menneen 12 vuoden aikana? Lisäksi SDP teki vaalien alla aivan töröjä ylipäätöksiä. Puolueen kanta ruoan arvolisäveroon on käsittelemättömän ja selittyi vain SDP:n halulla ajaa maaseutua alas. Samoin käsittelemättömän oli puolueen kanta opiskelijoiden opintotukeen, joka ei ole noussut 14 vuoteen. Tässäkin tapauksessa on ollut kyse siitä, että opintotuki maksetaan valtion veroista. Mutta eihän valtiolla ole varoja, kun SDP ei halua suurin surminkaan käydä kapitalistin kukkarolla. Demari on ollut kapitalistin paras kavveri.

Hallitus myös piti käsiään taskussa ulkopuolisen tarkkailijan tavoin kun esim. Voikkaan paperitehdas päätti tiivistä kansanvalisten sijoittajien tarpeita lopettaa. Tämä näkyi myös Kuusankosken äänestystuloksesta.

Ennen paikkakunta oli totaalisesti demarivaltainen yli 55% kannatuksellaan. Näissä vaaleissa demarit saivat Kuusankoskella totaalisesti turpiinsa. Vähennyttä äänisaaliissa oli peräti 13.1%.

Demarien politiikan tuloksena äänestysprosentti jäi alas 67.9 prosenttiin, mikä sinällään merkitsee perinteiselle "työväenpuolelle", myös Vasemmistolituille, heikompaan tuloista.

"Rahalla saa ja hevosella pääsee"

Kokoomuksen vaalivoitto saattoi olla joillekin yllätyksiä, mutta "rahalla saa ja hevosella pääsee", kuten vanha sanonta kuuluu. "Oppositio-alueena" kokoomuksella ei ollut mitään menettävää. Sen johto osasi toimia taitavasti. Niinistö imagosta saatiin tehtyä lähes Batman, joka Robinin eli Jyrki Kataisen kanssa saa kaikki asiat kuntoon. Tämä meni kansaan kuin häkä ja Niinistö sai Uudelta maalta huikeat yli 60.000 ääntä. Kokoomuksen vaalivoitossa tulee jälleen esille, mitä rahavaltio merkitsee demokraatialle. Puoluetuki - tälle vuodelle 15 miljoonaa euroa jaettuna kansanedustajien määrän mukaan - tuli toki kaikille eduskuntapuolueille. Näillä rahoilla eduskuntapuolueet pystyivät peittämään kaikki tiedotusvälineet, joskus tuntui, että jopa taivaankannen omilla vaalimainoksillaan. Kokoomus oli tässä mainostamisessa erityisen hyvin esillä, koska se saa arvattavasti eniten

tukea myös yrityksiltä.

Oikeistopopulismi ei ole vaihtoehto

Varsinkin köyhät ja vasemmiston kannattajat jättävät tällaisessa tilanteessa äänestämättä, koska he kokevat, että vaihtoehtoa ei ole. Kuitenkin seurauksena tästä "vaihtoehtottomuudesta" äänet ohjautuvat myös yhden asian puolueille sekä populistisille oikeistopuolueille, kuten mm. Euroopassa viime aikoina on nähty. Meillä tästä esimerkkinä näissä vaaleissa oli Perussuomalaisen puolue. Se antaa itsestään kuvan EU-kriittisenä puolueena, mutta ei oikeasti esitä vaihtoehtoa nykytilanteelle. Kovalla oikeistopoliitikalle tällaisten puolueiden saama kannatus on vaaraton, koska se ohjaa äänestäjien tyytymättömyyden täysin väärille urille.

YLE ja valtiolta suositav räikeästi suuria puoluita

Tässä vaiheessa eduskunnan ulkopuolisten puolueiden tulisi ottaa yhdessä esille myös puoluerahoitus. Tosiasia on, että kun nämä pienpuolueet eivät saa euron euroa puoluetukea, eduskuntapuolueet ehdottoman varmasti tulevat myös tulevaisuudessa jyräämään rahallaan kaikki eduskunnan ulkopuoliset puolueet ja pyrkivät estämään eduskunnan ulkopuolella syntyneiden oppositioilikkeiden pääsemisen eduskuntaan. Nyt puoluetukea jaetaan valtion budjetin mukaan hieman alle 15 miljoonaa euroa plus kaikki lehdistötuet ym. tuet päälle. Kun äänioikeutetaan vaaleissa käytti 2 773 000 äänestäjää, saadaan yhden eduskuntapuolueen hinnaksi 5,40 euroa. Jos tämä puoluetuki jaettaisiin äänimäärien perusteella, olisi tuki esim. STP:lle saamansa 1765 äänen perusteella n. 9500 euroa vuodessa. Sillä sentään pienikin puolue kehittäisi monta "projektiä". Yhtä räikeästi toimi kansalaisten yhteisesti kustantama YLE. Sen vaaliohjelmassa pääsivät lähinnä esille kolme eduskunnan suurinta puoluetta ja pienet puolueet saivat minimaalisen siivun ohjelmaajasta. Kun jokaiselle eduskuntapuolueelle annettiin oma esiintymisaika valtakunnallisissa ja aluehallintoyksiköissä, niin eduskunnan ulkopuolisille puolueille annettiin yhteinen ohjelma-aika, jossa kukin ryhmä sai joutain minuutteja tavoitteidensa esittelemiseksi.

Myös SKP ja KTP kärsivät tappion

Eduskunnassa on edelleenkin kahdeksan puoluetta, mutta eduskunnan ulkopuolisia pienpuoluita oli kymmenen. SKP:llä oli "hyvä

ehdokaslista", mutta tästä huolimatta puolue menetti koko maassa 2813 ääntä. Myös KTP menetti 900 ääntä saaden nyt 2007 ääntä. Vaalitulokset osoitti, että SKP:n ja KTP:n kaltainen puolue ei nykytilanteessa voi muodostaa pohjaa joukkopuolueelle. SKP:n osalta on mainittava Helsinki, jossa sen kannatus kohosi 2052 äänellä ollen nyt 4995. Onnistuneen ehdokasasettelun tuloksena kulttuuripiireissä tunnettu räppäri Steen I toi puolueelle yli 1800 ääntä. On kuitenkin muistettava, että tällaista tilannetta on säännöllisesti vaikea uusintaa. Ja mitä olisikaan tapahtunut, jos SKP olisi aivan oikeasti saanut kansanedustajan? Eduskuntaan olisi mennyt Steen I, ei Hakanen.

STP nousi "maailmankartalle"

STP oli ensi kertaa vaaleissa ja siksi mahdollisuutemme laajaa vaalityöhön oli rajoitettu. STP:n osalta 1765 ääntä oli hyvä tulos ja muodostaa kehollisen lähtökohdan liikkeen kehittämiseen tulevaisuudessa. STP on nyt "maailmankartalla" ja siellä se pysyy. Puolueen peruskonsepti on erinomaisen hyvä. Tavoitteenamme on yhteistyöjärjestö, jossa järjestöjen ja liikkeiden ohella myös yksittäiset henkilöt voivat olla jäseninä vaikuttamassa. Tavoitteena on, että STP:n piiriin voisii hakeutua mitä erilaisimpia järjestöjä, jotka kuitenkin jakavat samat tavoitteet - yhteiskunnan uudistaminen työtekevän kansanosan edusta lähtien. STP sai kannatusta tasaisesti koko maassa, sielläkin missä emme kyetneet tekemään minkäänlaista vaalityötä. Tämä osoittaa valistuneiden äänestäjien huomanneen liikkeen mahdollisuudet muodostaa vaihtoehto nykyiselle oikeistopoliitikalle.

Muutos kuuluu koko kansalle

Eduskunnan ulkopuolista puolueista SKP, IPU, STP ja KTP esittivät selkeästi vaihtoehtoa nykyiselle politiikalle. Vaalit osoittivat, että yksikään näistä puolueista ei yksin kykene omistamaan näitä tavoitteita. Ne ovat koko kansan yhteisiä tavoitteita ja siksi niiden puolesta tulee muodostaa yhteinen poliittinen liike. STP muodostettiin tällaiseksi yhteistyöjärjestöksi ja siksi STP on valmis osallistumaan kaikkiin keskusteluihin yhtenäisyyden löytämiseksi talous- ja yhteiskuntapolitiikan nykytilanteen muuttamiseksi työkansan etujen vaatimalla tavalla.

Toimitus

....jatkoa sivulta 5

Hallitusohjelmasta....

neljä vuotta aiempaan Työvoima 2020-raporttiin. Silloin tuotiin esille se, että pääseminen 75 %:iin vuonna 2011 vaatii vuosien 2003 - 2007 100.000 työllisen lisäksi 180.000 vuosina 2007-2011, mitä ei pidetty mahdollisena. Kun suuret ikäluokat liukuvat 65 ikävuođen rajan 2010-luvun alkupuoliskolla, työikäinen väestö vähenee. Silloin työllisyysaste, joka on työllisten suhde työikäisiin alle 65-vuotiaisiin, nousee. Siksi 75 %:n työllisyysaste sisältävi tavoitteelliseen kehitykseen 2010-luvun puolivälissä tai vähän sen jälkeen. Siten se voi tulla kysy-

mykseen asetettaessa työllisyys-tavoitteita vuonna 2011 vuosille 2015 - 2017 edellyttäen, että seuraavalla nelivuotiskaudella päästään lähelle 72 %.

Alle viiden prosentin tavoite työttömyydessä vuodelle 2011 oli Työvoima 2020-raportissa vuoden 2003 alussa ja pidemmällä aikavälillä 3 - 4 %, mahdollisesti alempiin, joskin jatkuva rakennemuutos tekee sen vaikeaksi. Työvoima 2025-raportissa alettiin käyttää tavoitteena 4 % ja samalla viestittiin, että alle 5 %:akin on välitavoite, ei taso johon jätättäisiin.

Yhteenvetona, jos onnistutaan pääsemään 80.000 - 100.000 työllisen lisäykseen tai lähelle tätä, lähelle 72 %:n työllisyysasteetta ja 5 %:n alittavaan työttömyysasteeseen, tavoitteen asettamisessa seuraavalle kaudelle vuosille 2011-2015 alkaa tulla kysymykseen 74-75 %:n työllisyysaste vuonna 2015 tai ettei työllisyys lähenee 75 %, työttömyysasteen paiminen 4 %:iin ja sen alle sekä se, että työikäisten vähenemisestä huolimatta työllisyys edelleen nousee eikä ainakaan alene. Työllisten lukumäärää ja työllisyysastetta toisaalta kasvattaa osakaikisten määrän lisäys. Todennäköistä on, että osa 80 000 - 100 000 työllisen lisäyksestä, jos siihen

päästään, toteutuu siten, että osakaikatyöllisyys edelleen lisääntyy.

Työvoima 2025-arviossa lausutaan myös huoli kasvun hidastumisesta. Se heijastuu siten, että perusketjyksessä työllisyys ei juurikaan nouse ja myös valtiotavarainministeriön arviosta nousu on vain 20 000 henkilöä. Laskusuhdanteenkin riskiä arvioidaan ja tuodaan esiin tarve varautua myös siihen, että yleiskehitys muuttuu huonommaksi.

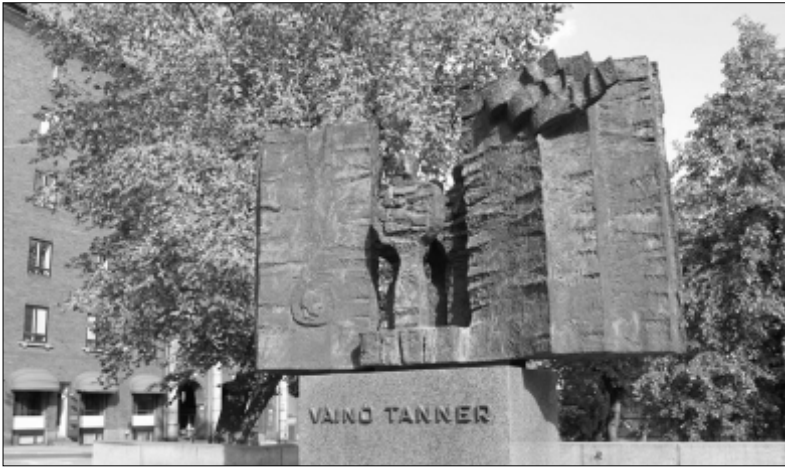
Jos hallituskokoonpano olisi jokin toinen ja vaikkapa SDP ja Vasemmistolitu olisivat hallituksessa, todennäköisesti tavoitteellinen kehitys hahmoteltaisiin suunnilleen

samalla tavoin kuin tässä. Tai sanotaan vaikka niin, että jos kyseessä olisi Pekka Tiainen hallitus, kirjaisin tavoitteet tähän tapaan. joskin laittaan lukuihin enemmän konkreettista sisältöä ja painottaen työttömyyden alentamista nopeammin ja tehokkaammin sekä sitä, että saadaan hyvin työpaikkoja ja ratkaistaan määräämääränsä ongelmia. Syy tavoitteiden samankaltaisuuteen on, että ne nojaavat vetämääni Työvoima 2025-raporttiin.

Pekka Tiainen

SFT:n kuulumisia

Talvisota, osa 2

Kuvassa Tannerin patsas entisen Elannon pääkonttorin vieressä lähellä Hakaniemeä. Hän puhui idän vaarasta ja sotaan joutumisen väistämättömyydestä. Kuitenkin Tanner ja muut herok itse suunnitteli sotansa ja tuomittiin aivan oikeutetusti sotarikollisina

SFT:n kuulumisia
Timo Kangasmaa

Viime vuoden viimeisessä numerossa, käsiteltiin talvisotaa ja sen ympärillä tapahtuneita asioita. Jatkakaamme sen tarkastelua edelleenkin. Viime kerralla pääsimme helmikuun 1940 puolelle, hetkelle jolloin saatiin tieto Saksan ilmoituksesta Suomen hallitukselle. Edellinen jaksohan loppui seuraavaan tapahtumaan:

Heikki Ylikangas kirjansa ”Tulkintani talvisodasta” sivulla 184 jatkaa seuraavasti: ”Ragnar Nordström, jonka muistelmat ovat tulleet vasta ulos postuumina vasta 1990-luvulla Neuvostoliiton sarruttua, vahvistaa Göringin viestin ja lisää siihen tärkeitä yksityiskohtia. Hänen ystävänsä T. M. Kivimäki oli ker-tonut Göringin sanoneen, ettei merkitse mitään, vaikka Viipuri ja Sortavala menetetäisiinkin, kun vain Suomen itsenäisyys säilyisi ja kansa säästyisi perikadolta. Miehitettyä Suomea uhkaisivat väestönsiirrot ja tuhoamisleirit. Tapaamisen päätyttyä Göring saattoi Kivimäen eteeseen, otti tätä kädestä kaksin käsin ja sanoi: ”Muistakaa, että teidän on tehtävä rauha millä ehdoin tahansa. Takaan, että kun lyhyen ajan kuluttua lähdemme sotaan Venäjää vastaan, saatte kaiken takaisin korkooneen.””

Nykyisten julkisuudessa liik-kuvien tietojen mukaan tuon ilmoituksen käsittely oli lievästi sanoen erikoista maamme silloisessa hallituksessa. Erikoiseksi käsitelty tekee pääministeri Rytin ja ulkoministeri Tannerin puuhat.

Mutta palataan ajallisesti aikaan ennen kun tuota Saksan Suomelle antamaa ilmoitusta tarkemmin käsittelemme.

Ohto Mannerisen ja Kauko Rumpusen toimittaman kirjan ”Murhenäytelmän vuorosanat - Talvisodan hallituksen keskustelut” - teoksen sivulta 173 selvittää seuraavaa: 4.12.1940 ”Saksa katsoi nyt aiheelliseksi varoittaa Ruotsia liittymästä sotaan Suomen puolelle. Tämän takana oli ajatus, että länsivaltain joukot sinä tapauksessa pääsisivät Ruotsiin. J. K. Paasikivi kirjasi 4.12.1940 muistiin saamia tietoja: ”Saapui sähkösanoma Tukholmasta. Günther kertonut Erkolle,

että eilen oli hänen luonaan käynyt Wiedin prinssi, joka oli kysynyt onko perää että suomalainen virallinen lähetystö on käynyt vaatimassa Ruotsin osanottoa sotaan Suomen puolella. Tämä merkitsisi Saksan virallista mukaantuloa. Samaan aikaan oli Saksan sotilasasiamies kenraalimajuri Uthman ollut armeijan päällikön adjutantin luona ja puhunut uhkaavassa äänensävyssä samasta asiasta sekä myös Ententen joukkojen lähettämistä pohjoiseen ja sanonut, että Saksa tulee kohtaamaan vihollisensa siellä, missä ne ovat. Uthman oli ollut kutsuttuna Weizsäckerin luo Berliiniin. Molemmille oli vastattu, että Ruotsi ei muuta asennetta. Paasikivi jatkaa päiväkirjamerkin-nässään aprikoiden: ”Mitä mahtaa edellä olevan sähkösanoman sisältö oikein tietää? Se näyttää merkitsevän

1) että Saksa ei salli, että Ruotsi sekaantuu virallisesti Suomen sotaan. 2) Jos Ranskan tai Englannin joukkoja tulee Suomeen, niin Saksa lähettää joukkojaan Venäjän avuksi niitä vastaan. 3) Tietääkö se myös sitä, että Saksa tahtoo nyt saada Suomen - Venäjän sodan lopetetuksi ja tekee sen ”Suomen avustamisen merkeissä” S.o. sanoo avustavansa Suomea, pelastavansa Suomen, mutta sillä ehdolla, että Venäjä saa mm. Hangon? Jotain näyttää Berliinissä olevan tekeillä.”

Näihin aikoihin oli jo avattu neuvotteluyälyä rauhansopimuksesta Neuvostoliiton kanssa. Neuvotteluyälyn avaaminen oli tapahtunut Suomen puolelta. Rouva Wuolijoki oli lähetetty hallituksen sisäpiiriin toimesta Tukholmaan. Sisäpiiriin muodostivat lähinnä Ryti ja Tanner. Rouva Wuolijoki oli vuoden 1940 tammikuun aikana tapaillut Tukholmassa Neuvostoliiton suur-lähettiläs Madame Kollontayta. Eli tammikuusta 1940 alkaen oli Suo-mella keskustelu- ja neuvottelukoketus Neuvostoliittoon rauhansopimuksen merkeissä. Neuvottelut pidettiin visusti suurelta julkisuudelta salattuna.

Tilanne sotarikintamalla muuttui koko ajan. Helmikuun alusta oli Neuvostojoukot voimistaneet sota-toimiaan rintamalla. Valmisteltua suuryökkäys alkoi 11.2.1940. Hyökkäyksen painopiste oli Summan ja Lähteen suunnalla. Näiden

taistelujen seurauksena, ylipäällikkö teki päätöksensä Suomen joukkojen vetäytymisestä Länsi-Kannaksella 5-20 kilometriä pääaseman takana olevaan keskeneräiseen väliasemaan. Ylipäällikkö antoi käskynsä vetäytymisestä 15.2.1940. Käsky tarkoitti käytännössä, että tuo paljon puhuttu Mannerheimin linja murtui.

Teoksessa Murhenäytelmän vuorosanat sivulla 190 kirjoitetaan seuraavaa: ”14.12.1940 Hyökkäyksen alkaessa Suomen ulkoministeri matkusti Tukholmaan pyytämään apujoukkoja. Hän palasi illalla 13.2. Tukholmasta ja kertoo 14.2. Paasikivelle matkastaan:

1. Rauhan asia. T oli aikaisemmin kuullut, mitkä ovat venäläisten ehdot. Kollontai oli käynyt Güntherin luona ja ilmoittanut, että ne ovat seuraava: a) Hanko, koko Karjalan kannas, c) osa Laatokan pohjoispuolella olevaa aluetta, d) Ahvenanmaasta Venäjä on valmis keskustelemaan Ruotsin kanssa. Günther oli sanonut Kollontaille, että hän ei esitä näitä ehtoja Suomelle, koska ne ovat niin ankarat. G oli ne ilmoittanut yksityisesti Erkolle, joka kertoi ne Tannerille. Günther ei esittänyt ehtoja T:lle, sanoi ainoastaan, että Kollontai oli käynyt hänen luonaan.

2. Kahden armeijanostaston lähettämistä Suomeen oli Tannerille ilmoitettu, että se on mahdotonta. Se olisi Ruotsin valtiopäivien asia eikä menisi siellä läpi.

3. Tanner oli huomauttanut, että meidän täytyy silloin saada apua länsivalloilta ja että silloin tulee kysymykseen sotaväen läpikulku Ruotsin ja Norjan kautta. Siihen oli [Günther] vastannut, että Ruotsi ei tule sellaista läpikulua sallimaan.

4. Ranska ja Englanti ovat vakavasti päättäneet auttaa Suomea. Luin Gripenbergin kirjeen, jossa hän kertoi käynnistään Halifaxin luona. H oli vakavasti ilmoittanut tämän. Hän kuitenkin saoi intervention riippu-pana a) yleisiltä, b) Ruotsin ja Norjan asenteesta, c) jossain määrin Saksan asenteesta (?). Tanner katsoi tämän avun voivan tulla kysymykseen vasta keväällä.”

J. K. Paasikivi lisäsi päiväkirjansa vielä seuraavia ajatuksia: (”Ehtiikö apu meille? Eilen illalla venäläiset murtautuneet Kannaksella läpi entisen rintaman). (Pian meidän näh-

tävästi on ratkaistava: a) teemmekö rauhan venäläisien ehdoilla, joissa arvatenkin on tinkimisen varaa, vai 2) yhdyemmekö länsivaltoihin ja antaudumme kaikkiin niihin vaaroihin ja epävarmuuksiin, jotka se tuo mukanaan.”)

Eräs mielenkiintoinen piirre on hallituksen toiminnassa se, että vuosia myöhemmin julkaistussa kirjassa Murhenäytelmän vuorosanat on 23.2.1940 alkanut ajanjakso otsikoitu seuraavasti: ”Vastaamisen vaikeus: rauhankontakti hallituksen tietoon.” Käytännössähan tuo otsikko tarkoittaa, että rauhankeskustelua oli käyty vähintään kuukauden ajan hallituksen sisäpiiriäisten toimesta Neuvostoliiton kanssa ennen kuin niistä kerrottiin koko hallitukselle. Oma lukunsa oli sitten se, että millaisia tietoja hallitukselle annettiin.

Pantakoon merkillle, että Mannerheim antoi jälleen 27.2.1940 uuden vetäytymiskäskyn. Nyt vetäytyi armeija paljolti vielä linnoittamattomaan taka- asemaan linjalle Viipuri - Tali - Näätäla - Kaltovesi - Vuoksi.

Aikakirjojen mukaan näyttääsiltä, että 23.2.1940 ulkoasiainvaliokunnan kokouksessa, Ryti selitteli vielä Ruotsin ja länsivaltojen antamasta avusta. Sen jälkeen Ryti selostuksessaan kertoi Neuvostoliiton rauhanehdoista. Teoksen ”Murhenäytelmän vuorosanat” mukaan Tanner ilmoitti seuraavaa ulkoasiainvaliokunnalle: ”On puhuttu rauhan mahdollisuudesta. Ylläpidetty hienoa lankaa, jolla tunnustellaan, mitä vastapuoli asioista ajattelee. Ruotsin ulkoministeri oli tiistaina tiedustellut Moskovassa, voisiko edustajia molemmista maista keskustella asiasta. Nyt oli vastaus tullut. Rauhan perusteet oli eilen ilmoitettu ministeri Assarssonille ja tänään klo 6 oli Erko kuullut ne. Minimehdot ennen keskusteluihin ryhtymistä ovat: Hanko, Karjalan kannas ynnä Viipuri, Laatokan koillispuoli ynnä Sortavala. Muut alueet olivat valmiina tyhjentämään. Sitä paitsi vaativat puolustusliittoa Venäjän kanssa. Venäjä ei usko länsivaltojen antavan Suomelle apua. Ellei Suomi nyt hyväksy näitä ehtoja, asetetaan Suomelle ensi kerralla uusia vaatimuksia.

Tässä on tiedot, nyt on meidän määriteltävä kantamme. Asia on kehittynyt siihen vaiheeseen, että

Pistelakkoja Ruotsin rakennustyömailla

Ruotsin Rakennustyöväenliitto asetti lakkoon Peab rakennusfirman noin 40:llä rakennustyömailla. Lakkoisten määrä on aluksi noin 800. Jos sovintoa ei synny, niin 27.4. asetetaan noin 1500 rakennusmiestä lakkoon John Mattsonin, NCC ja Skanskan työmailla.

Lakon alkaminen huomioitiin radiossa merkittävästi, mutta lehdistössä oli jo sensuuri iskenyt. Radiossa työnantajaliiton toimitusjohtaja Bo Antoni ihmetteli, että sopua ei syntynyt. Hänelle kynnyskysymys oli sopimusvoimien rajoittaminen, koska eihän se nyt ole sopivaa, että ammattijärjestöt toimihenkilöitä parituhatta luhua työpaikoilla. Hän todeti, että EU-tuomioistuin on todennut työnantajien olevan oikeassa sopimusvoimien tulkinnaassa. Siis klassinen asetelma työväen-

siitä mielestäni on virallisesti neuvoteltava ulkoasiainvaliokunnassa. Sitten on asia saatettava valtio-neuvoston muiden jäsenten ja eduskunnan ulkoasiainvaliokunnan tietoon.”

Välittömästi edellä olevan Tannerin sanojen jälkeen muistiinpanot jatkuivat seuraavasti: ”Pääministeri ilmoitti puhelimesta Berliinistä kuulleensa, että prof. Kivimäki juuri oli käynyt Göringin puheilla. Häntä oli kehoitettu viipymättä matkustamaan Ruotsiin, koska Saksasta ei uskalla puhelimesta keskustella niin salaisista asioista.”

Tilanne näytti olevan hallituksessa hyvin sekava edellä mainittujen muistiinpanojen pohjalta arvioiden. Kuka salasi ja mitä ja keneltä. Mutta katsotaanpas mitä tästä vaiheesta sanoo Heikki Ylikangas kirjassaan ”Tulkintani talvisodasta”. Kirjan sivulla 18 kirjoittaa Ylikangas, että kolme päivää Summan ja sitä tietä Mannerheim-linjan murtumisen jälkeen, eli 15.12.1940, ulkoministeri Väinö Tanner esitti valtioneuvoston kokouksessa murheellisen yhteenvedon vallitsevasta tilanteesta. Tanner sanoi, että ehkä oli piankin turvaututtava länsivaltojen apuun ja sitä kautta ”liukua suoraan, jonka lopputulos ratkaisisi Suomenkin kohtalon.”

Ylikangas kirjoittaa sivulla 181 seuraavasti: ”Tanner siis ilmoitti kantansa koko hallitukselle. Hän teki sen hyvin tietäen, että huhut Suomen kallistumisesta länsivapun pyytämisen kannalle alkaisivat välittömästi leviää. Se kuitenkin oli Rytin ja Tannerin tarkoituskin. He todella kokeilivat länsikortin tehoa, ei vain Neuvostoliiton vaan - mitä ei ole aikaisemmin havaittu - nimenomaan Saksan suuntaan.

Tanner otti hoidellakseen Saksan Helsingin-lähettilään. Ryti lähetti oitis Kivimäen, nyt jo kolmannen kerran, Berliiniin. Kivimäki sai tehtäväkseen paljastaa saksalaisille suoraan, mitä Suomen hallitus aikoi tehdä. Koska Berliiniin tuli jo päivä Kivimäen saapumisen jälkeen eli 17.2. von Blücherin huolestun raportti hänen keskustelustaan Tannerin kanssa, ovet korkeimpien päättäjiin toimistoihin aukenivat Kivimäelle heti.

Jatkuu seuraavissa numeroissa

luokka kansainvälistä pääomaa vastaan.

Rakennusliitto lienee kuitenkin pohjustanut sopimusluonnosta luottamusmiesten ja nokkamiesten kokouksissa. Voidaan alustavasti olettaa, että lakko pitää. Perinteisesti Ruotsissa ei juuri esinny rikkureiden käyttöä, koska se lisää luokkavihaa. Lakkosakkoja ja muita keinoja on kyllä käytetty ahkerana. Rakennuslalla on ulkolaisen orjatyövoiman käyttö Ruotsissa yleistä, koska se on EU:n hyväksymä.

Kyseenen lakko osoittaa, että EU:ta vastaan voidaan taistella, vaikka valta-asetelmat eivät suosi työväenluokkaa.

Wäinö Pietikäinen

Työväenpolitiikkaa työväen ja ...

Vapputervehdykset 2007

Intimiteettisuoja takia emme julkaise tervehdyksiä verkkosivuilamme.

...luonnon ehdoin

Lämmin kiitos STP:n ehdokkaille, vaalityöntekijöille ja äänestäjille

Juhani Tanski

Vaalikampanjamme onnistui. Pääsimme aloittamaan vaalityöt vasta syyskuussa, kun yhdistysrekisteri hyväksyi puolueemme nimenmuutoksen. Toiminnan organisointiseminaari ja liittokokous ja siihen liittyvä tiedotus loi hyvän pohjan ehdokashankinnalle.

STP perustettiin Muutos99-kampanjan innoittamana ja se haluaa kehittää uusliberalistisen politiikan vastustajien yhteistyötä. Meillä oli edellisissä kunnallisvaaleissa toimiva ja hyvän tuloksen Helsingissä ja Lahdessa saavuttanut vaaliliitto.

Sovin SKP:n puheenjohtaja Yrjö Hakasen kanssa jo viime vuoden keväällä samoista lähtökohdista ponnistavasta vaaliliitosta Helsingissä ja ajatus oli, että liittoihin pyritään muuallakin, missä meillä on ehdokkaita.

Liittokokouksen tiedotteessa kerroimme puolueen uudesta nimestä, yhteisrintamaluonteesta ja siitä, että asetamme ehdokkaat koko maahan. Tiesimme, että voimavarojemme vähäisyydestä johtuen vaalityön kohdistaminen koko maahan tuo meille vähemmän ääniä kuin keskittämällä ponnistukset meille vahvempiin piireihin tuottaisi.

Reaktio lehdistötiedotteeseemme oli työlläinen yllätys. Olin arvellut, että Työväenpuolue-nimi aiheuttaisi polemiikkia demarien taholta – olihan demarien juoksupoika Matti Viialainen esittänyt SDP:n ja Vasemmistoliiton yhdistämistä sen nimen alle. Olin ällistynyt, kun saimekin kritiikkiä aivan toiselta taholta. Tiedonantajassa oli kirjoitus, jonka mukaan muutama viime kunnallisvaalien ehdokas valitseminen puoluehallitukseen merkitsee puolueen "valtausta". Lähetin lehden kolmeen juttuun oikaisut, joista yksi julkaistiin.

KTP:n Työkansan Sanomien pakina väitettiin, että STP:n johto määrittää puolueen linjan keskustalaiseksi – jonkin keupun ja vihreiden tienoille. Oikaisuani ei julkaistu.

Pyrimme joidenkin SKP:n ja KTP:n piirien kanssa vaaliyhteistyöhön vielä ehdokasasetelun viime hetkilläkin, mutta liitto saatiin aikaan vain Pohjois-Savossa. Vaalin tulokseen sillä ei sinänsä ollut vaikutusta, mutta monia synergiaetuja liitto tarjosi: säästimme polttoainetta jakaessamme vaalijulisteita maakuntaan koordinoitusti ja käydessämme paneelikeskusteluissa ympäri vaali-piiriä – sen sijaan, että olisiimme ajelleet jonnassa kuin köyhän talon porsaat. Ja ennen kaikkea vaalityö oli yhdessä mukavaa!

Yhteispelejä ei meilläpäin rajoit- tunut pelkäästään vaaliliitolaisiin – jonkin verran yhteispelejä toimi myös vihreiden. Itsenäisyyspuolueen (IPun) ja Köyhien Asialla -porukan kanssa.

Onnistuimme melko hyvin puolueemme yhteistyöjärjestöluonteeseen esittelystä. Asiaa helpotti se, että ihmiset joka puolella tulivat

kysymään: ”Eikö näitä pikkupuolueita, jotka ajavat samoja asioita, voisi yhdistää!”

Olemme heittäneet viimeisen parin vuoden useitakin keskustelu-aloitteita vasemmistolehdistöille ja -ryhmille aiheesta ”Tarvitaanko Suomeen työväenpuoluetta?”. Nyt vaalien mentyä alkaa näkyä merkkejä joukkopuolue-pohdintoista.

Kolmissa edellisissä va- leissa meillä oli kattavat vaaliliitot, joista kokemukset olivat positiivisia. Edellisissä eduskuntavaaleissa olimme liittossa IPun kanssa ja Muutosvoimat Suomen äänimäärä oli suurempi kuin IPun ja STP:n yhteisen laskettu äänisaalis näissä vaaleissa. V. 2000 ja 2004 kunnallisvaaleissa meillä oli vaaliliitot SKP:n kanssa: ilman vaaliliittoja puolueidemme ehdokkaat tuskin olisivat menneet valtuustoon Helsingissä ja Lahdessa.

Äänestäjät ovat sikäli jär- keviä, että he eivät tue ehdokkaita, jotka kykenevät vain keskinäiseen nahistelukseen silloinkin, kun pitäisi tehdä vaalityötä. Äänestäjät tietävät, ettei minkään pienryhmän ehdokaiden läpimeno ole varmaa. Kun he havaitsivat, että pienpuolue ei

tosissaan yritä kerätä vaaliliittoa, he tulkitsevat, että puoluejohto ei huipehtaan huolimatta aidosti tavoittele kansanedustajan/kunnanvaltuutetun paikkaa.

KTP:n ja SKP:n tölväisyys ja penseys vaaliliittoihin aiheuttivat meille pientä häitää, mutta asiatomat kirjoitukset STP:stä ja omaan nurkkaan kyyristyminen aiheutti sekä SKP:lle että KTP:lle itselleen suurta vahinkoa.

Kokonaisäänimäärämme (1.765) ei kerro kaikkea vaalituloksesta. Tavoitteemme ei ollut äänen maksimointi vaan puolueen nimen ja joukko-rintamapuolueluonteen esittely koko maassa. Toimme tavoitteemme esille ja saimme ääniä kaikissa vaalipiireissä maalta ja kaupungeista. Loimme hyvän pohjan puolueen kannattajakorttien keruulle ja organisaation rakentamiselle. Vaalituloksen uppea startti ensi vuoden kunnallisvaalityölle.

Kiitokset kaikille kannattajillemme!

Juhani Tanski
STP:n puheenjohtaja

Berliinin julistus ihmisten perusoikeuksia vastaan

Toiminta EU:n perustuslakia vastaan jatkuu edelleenkin, vaikka Suomen eduskunta menikin sen viime joulukuussa ratifioimaan. Nyt Saksa yrittää pumpata perustuslakia uudelleen henkiin. Suomessa on edelleenkin johdonmukaisia EU:n ja sen perustuslain vastustajia. Tässä heistä yksi, IPun puheenjohtaja Antti Pesonen magafoneineen.

Touko- kesäkuussa 2005 Ranskan ja Alankomaiden kansat järjestivät omistajapireille pelonsekaisia hetkiä tyrmyä-mällä kansanäänestyksissä EU:n perustuslakiluonnoksen. Näissä äänestyksissä kansan kielteinen suhtautuminen EU:n perustuslakiin johtui EU:n politiikasta, EU-jäsenyyden seurauksista, julkisen sektorin yksityistämisestä ja alasajosta, kapitalistisesta kvartaalitaloudesta, jossa tehtaita lopetetaan ja työntekijöitä irtisanoetaan vain sijoittajajomistajien ahneuden tyydyttämiseksi.

Ranskassa tämä kiteytyi silloin kysymykseen EU:n palveludirektiivistä. Nähtiin, että puolalainen putkimies tulee tekemään työt

puolalaisilla työehdoilla ja palkoilla, jolloin ranskalaisista putkimiestä ei enää tarvita.

Voittojen kasvattamiseksi pääoma tarvitsee perustuslain Näiden kansanäänestysten jälkeen monet EU:n vastustajat ja EU-kriittiset henkilöt huokaisivat helpotuksesta toteamalla perustuslain kuopatuksi kun kaksi näin merkittävää EU:n jäsenvaltiota on sen kansanäänestyksessään kaatanut.

Toisaalta me EU:n Vastaisessa Kansanrintamassa silloin totesimme, että markkinavoimat tarvitsevat perustuslain tehostaakseen työtekeviin kohdistuvaa riistoa. Juuri näiden kapitalisteille myönteisten, mutta työtekeville kielteisten ominaisuuksiensa vuoksi perus-

tuslaki on pääomapiireille välttämätön, eivätkä he tule luovuttamaan tässä kysymyksessä. Alusta saakka oli selvää, että kamppailu EU:n perustuslakikysymyksessä oli luokkataistelua työkansan ja markkinavoimien välillä.

Suomi Saksan ja EU:n malli- oppilas

Esimakua tästä saatiinkin jo Suomen EU- puheenjohtajakauden aattona, kun eduskunta 12.5.06 käsittelee hallituksen tiedonantoa EU:n perustuslaista ja pyysi hallitusta valmistelemaan esityksen perustuslain ratifioimiseksi. ainoastaan Keskustan Neittaanmäki teki silloin selkeän esityksen seuraavasti: ”Eduskunta ei hyväksy EU:n perustuslakisopimuksen sisältöä, sopi-

muksen ratifiointiin ei Suomessa ryhdytä, ja sopimus alistetaan nuova antavaan kansanäänestykseen, jos hallitus kuitenkin päätyy esittämään sen ratifiointia”. Kansan selvästi osoittamasta vastustuksesta huolimatta eduskunta ratifioi perustuslain mielenosoituksellisesti itsenäisyyspäivän aattona 5.12.06. Tällä eleellään Suomi EU:n silloisena puheenjohtajanaan halusi tukea nykyistä puheenjohtajaa Saksaa, sen pyrkimyksessä EU:n perustuslakisopimuksen elvyttämiseen. Samalla eduskunta tietoisesti pilkkasi kansan mielipidettä.

Saksa saa aloittaa ”uuden sopimuksen” valmistelua

EU-kriittisten tahojen ennakkomallilla tavalla liittokansleri Merkel onkin valmistellut perustuslain elvyttämistä. Asiakirjasta ei käydytä nimitystä perustuslaki vaan ”uudistettua yhteistä perustaa”. Maaliskuuhuhtikuun vaihteessa pidetyssä EEC:n (EU:n) 50-vuotisjuhla-kokouksessa hyväksyttiin asiakirja ”Berliinin julistus”, jossa jäsenvaltioiden edustajat yksimielisesti sitouvat luomaan EU:lle tämän ”yhteisen uudistetun perustan” v. 2009 EU:n parlamenttivaaleihin mennessä. Tämä täynnä ”hyviä fraaseja” oleva julistus ei sido tässä vaiheessa ketään, mutta Saksalle oli hyvin tärkeää saada aikaan sopimus nopeasta aikataulusta. Tällä päätöksellä EU:n puheenjohtajamaa Saksa voi aloittaa perustuslaillisen sopimuksen nopean valmistelun, jota eivät sido Ranskan ja Hollannin kielteiset kansanäänestykset eivätkä Englannin, Puolan tai Tshekin kriittiset asenteet.

”Uusi sopimus”, josta ei kansa saa äänestä

Kuten EU-kriittiset voimat ovat ennakoineet, tämä uusi ”sopimus” vaikkakin typistettynä, tulee sisäl-

tämään kaikki vanhaan hylättyyn lakiluonnokseen sisällyttävät keskeiset ja kansalle kielteiset kohdat. Tässä vaiheessa Saksan edustajat ovat jo tavanneet EU:n jäsenmaiden edustajia, joiden kanssa on pyritty raivaamaan pois luonnoksesta sellaiset kysymykset ja sanamuodot, jotka voisivat estää jäsenmaiden parlamenttien hyväksymästä ”sopimusta” ilman kansanäänestystä. Mahdollisesti seuraavalla Portugalin puheenjohtajakaudella voisi EU:n hallitusten välinen konferenssi hyväksyä esityksen jäsenmaiden parlamentteille. Vanha ”jo kertaalleen kuopattu” sopimus esitettäisiin EU:n parlamentille, mutta nyt niin, että siitä ei kansa saisi äänestä.

Luokkataistelua kaikilla tasoilla

Tänään EU:n alueella ovat voimistuneet hyökkäykset ihmisten perusoikeuksia, kuten työpaikkoja, palkkoja, sosiaaliturvaa ja näihin liittyvää lainsäädäntöä vastaan. koko EU:n alueella pääomapiirit pyrkivät siirtämään työehdoista sopimisen suoraan työpaiikoille. Kaikki perusoikeudet koko EU:n alueella ovat uhattuina. Tämä ilmenee mm. Ruotsin oikeisto-hallituksen toiminnassa sekä Suomen uudessa hallitusohjelmassa. Samaten etenee EU:n militarisointi ja yhteys Natoon. Tämän oikeiston etenemiseen perustuvan liikkeen johdossa esiintyy nyt jälleen EU:n talouden mahtimaa Saksa.

Se on luokkataistelua kaikilla tasoilla. Se on Euroopan suurporvariston vyörytystä maanosan työkansaa kohtaan, jolle ainoaan vastavoiman voi muodostaa työkansan järjestäytyminen taisteluun oikeuksiansa puolesta

Heikki Männikkö

Saksan demareilla uusliberalistinen puolueohjelma

Vuoden vaihteessa SPD teki viimeistäänkin takinäkään uusliberalistisiin, tuodessaan julkisuuteen uuden puolueohjelmaluonnoksensa.

On huomattavaa, että SPD on "lisenssi puolue", joka sai toiminta-oikeudet länsivaltiojen miehittämällä alueella ja puolueen tehtävät määriteltiin miehittäjien piirustusten mukaan. Nämä "lisenssi oikeudet" koskivat myös ammattiyhdistysliikettä ja laajemminkin saksalaista yhteiskuntaa. Haluttiin välttää samanlainen vallankumouksellinen tilanne, joka oli syntynyt ensimmäisen maailmansodan jälkeen. Sodan jälkeen SPD:n suurimmat rahoittajat olivat Krupp ja Deutsche Bank. Nyt on siis siirretty yksi askel lisää oikealle. Tuoreeltaan ohjelmaluonnokseen otti kantaa suurpääoman lehti "Die Zeit", jolla oli helppo tehtävä rauhoittaa lukijoitaan, että eihän tässä ole kysymys muusta kuin SPD:n ja globaalien kapitalistien kumppanuudesta.

Sosialidemokratian poliittinen ohjelma on muotoutunut lähtien Gothan v. 1875 ohjelmasta ja Erfurtin marxilaisesta ohjelmasta v. 1891. Vielä Heidelbergin ohjelma vuonna 1925 sisälsi kapitalismin kritiikkiä ja vaatimuksen yhteiskunnallisesta omistuksesta. Tunnuksena oli tasa-arvo ja riistosta vapaa yhteiskunta.

Vuoden 1959 Godesburgin ohjelmassa murtuivat perinteet. Kapitalisteista tuli kumppaneita. Kuitenkin vielä vuonna 1999 esiintyi puolueessa "vanhoillisia" sosialidemokraatteja kuten Dieter Dehm, Kurt Neumann ja Andreas Wehr. He sanoivat, ettei suuryritysten vaikutus yhteiskunnassa ole demokratian kanssa sopusoinnussa. Heidän kantansa oli, että tekninen kehitys on antanut mahdollisuuden yhteiskunnan kehittämiseksi oikeudenmukaisesti. Kapitalismi ei ole pystynyt siihen. Se on vain johtanut sotiin, joukkotöttömyyteen ja inflaatioon ja turvattuun tuuteen. He vetosivat Godesburgin ohjelmaan, jossa vielä mainitaan yhteisomistus. Godesburgin ohjelmaa voi pitää vasemmistolaisena verrattuna tekeillä olevaan ohjelmaan.

Jäähyväiset Berliinin ohjelmalle

Kun vilkaisee Berliinin ohjelmaa vuodelta 1999, niin ei siitä tule viisaaksi. Susanne Gaschke kirjoitti silloin Die Zeitissa, että "jos SPD:n kotisivuilla klikkaa hakusanaan periaateohjelma, niin näyttöpäätteeseen on tyhjää". Ehkä olisi pidemmällä tähtäyksellä viisasta pitää vuoden 1999 Berliinin ohjelma salaisena. Ohnan siitä jo kulunut kohta 10 vuotta.

Mitä jännittävää ja salattavaa siten "Berliinin paperi" sisälsi? Dehm, Neumann ja Wehr kirjoittivat, että siinä oli ekologisia, feministisiä ja sosialistisia näkemyksiä. Perinteisessä lauseessa: "Mitä sosialidemokraatit haluavat"? ohjelma puhui antikommunismin lisäksi naisten tasa-arvosta, maailman rauhasta, elinkeinopoliittisesta ympäristöstä ja sosialisesta oikeudenmukaisuudesta yhteiskunnassa. Siinä painotettiin, että me tahdomme rauhaa. Konfliktit eivät tule ratkaista sodilla eikä kilpavarustelulla. Ihmisarvoinen elämä on tavoitteena. Aseistariisuntaa vaadittiin ja maailmanlaajuisia joukkotuhouksia ja aseiden kieltoa. Oikeudenmukaisesta maailmankaupan järjestelystä vaadittiin, siten että Aasian, Afrikan ja La-

Meillä Suomessa sekä myös naapurissamme Ruotsissa demarit kärsivät raskaan valitappon. Paremminkin taida mennä myöskään Saksan demareilla. On yleiseurooppalainen ilmiö, että vasemmisto säilyttääkseen "yhteiskuntakelpoisuutensa" tukee porvarien politiikkaa. Seuraukset näemme. Työväen vaihtoehdon puuttuessa äänestäjät kaikkoavat. Tässä Nina Hagerin Unsere Zeitissa (19/1-2007) Saksan demarien uutta puolueohjelmaa käsittelevässä artikkelissa osoitetaan miten "Sosiaalinen demokratia" on korvannut Saksan sosiaalidemokraattisen puolueen ohjelmassa sosialismin. Artikkelin on saksasta suomentanut Wäinö Pietikäinen.

Saksan sosialidemokraattien suuri nimi oli 1960 ja -70-luvuilla Berliinin kaupungin pormestari ja sittemmin Saksan Liittokansleri Willy Brandt. Vaikka SPD olikin miehittäjien luomus kommunismia vastaan, Brandt jollakin tavoin loi uskottavuutta sosialidemokratiaan. Tässä hän polvistuu Varsovassa 2. maailmansodan uhrin muistomerkillä.

tinalaisen-Amerikan kansat saisivat kehittyä omilla ehoillaan. Tarvittaisiin uutta talousjärjestelmää, joka takaa luonnon säilymisen myöskin tuleville sukupolville. Samalla todettiin, että rahan ja vallan keskittyminen on uhka ihmisluonnolle. Historiallinen kokemus on osoittanut, että kapitalismia ei voi paikata, vaan tulee saada uusi talousjärjestelmä. Tulee pyrkiä luokattomaan yhteiskuntaan.

Berliinin ohjelmassa itsestään selvänä pidetään, että "SPD:ssä on useita uskonnuntia". Heitä kuitenkin yhdistää perusravot ja tavoitteet. Demokratian sosialismin on sisällytään kristillinen, humanistinen filosofia ja tukeutu marxilaiseen oppiin ja työväenluokan kokemuksiin. Tarvitsemme laajaa liittoa reformeille. Tuloksiin tulisi pyrkiä valistustyöllä. Jää nähtäväksi, että onnistutaanko probleemivyyhti oikein muotoilemaan.

SPD:n problemaattinen uusi historiallinen vaihe

Nyt on ohjelmavaliokunta nojanut puoluehallituksen käsitukseen uuden puolueohjelman luonteesta tammikuun 6.-7. pitämässään kokouksessa Bremenissä. Tätä tulevat jatkossa asiantuntijat ja konferenssit puimaan. Ohjelma lyödään lukkoon Hampurin puoluekokouksessa 26.-28. lokakuuta 2007. Kurt Beck katsoo SPD:n olevan uuden aikakauden kynnyksellä ja siksi tarvitaan uusia muotoiluja.

Uuden ohjelmaluonnoksen esipuheessa mainitaan mm. seuraavaa: "Tärkeät teemakysymykset ovat käsillä. Minkälaisessa yhteiskunnas-

sa me haluamme elää? Miten voidaan globalisaatioissa vaikuttaa sosiaalisesti? Kuinka voimme globalisaatioissa varjella hyvinvointia ja luontoa? Mitä turvallisuustoimia me tarvitsemme myrskysisässä kehityksessä maailmassa? Ohjelmassa pyritään korostamaan SPD:n tavoitteita vapauteen, oikeudenmukaisuuteen ja solidaarisuuteen hurjalla vauhdilla muuttuvassa kehityksessä. "Hampurin ohjelmalla SPD suuntaa 21 vuosituntia". Mitä vastauksia puolueohjelma tulee antamaan?

Tässä voidaan vain muutamia aspekteihin kiinnittää huomiota. "SPD:ssä, liittyvän yhteen naiset ja miehet, erilaiset maailmankatsomukset, vakaumukset, uskonnolliset näkemykset ja erilaiset taustat.

Tämä muistuttaa Godesburgin ohjelmaa vasemmistopuolueesta vuonna 1959. Se on huomioinut mielialoja ja mielipidevirtauksia. Siinä on mukana kristillisuus, humanismi ja valistus sosialismista, ammattiyhdistysliikkeestä, naisliikkeestä ja uusista sosiaalisista liikkeistä. Marxilainen historia ja yhteiskuntaoppi ei ole enää mukana. Marxilainen perinne on myös muissa kohdissa täysin poistettu. Tämä käy täysin selväksi, kun uuden yhteiskunnan luonnetta kuvataan. Missään kohdassa ei mainita talouselämän lainalaisuudesta ja suhteesta poliittisiin oloihin. Ainoana yhteiskunnallisena ongelmana nähdään globaalisten pääomallikkeiden puuttuva kontrolli. Finanssi-pääoma saa integraation kautta kohonnetta voitonmahdollisuuksia. Siitä on seurauksena, että nopeiden voittojen toivo vähentää pitkän tähtäyksen investointeja ja aiheuttaa työttö-

myyttä. Tämä muoto globalisoinnista pitää sisällään sen, että omistava luokka rikastuu ja niihin, jotka maksavat laskut. Ohjelma haluaa oikeudenmukaista globalisointia. Kuitenkin katsotaan, että kasvuvauhtia ja pääomavirtoja voidaan ohjata ja siihen olisi suuret mahdollisuudet.

Aikaisempaa varovaisista kapitalismin kritiikkiä ei enää näy, vaan joissakin kohdissa puhutaan "vapaudesta ja demokratiasta". Lisäksi ohjelmaluonnos sisältää propagandistisia iskulauseita siellä täällä, kuten "perusravo, vapaus, oikeudenmukaisuus ja solidaarisuus".

Sosiaali- ja poliittiset ongelmat nähdään vain yksittäistapauksina, niillä ei ole yhteiskunnallista taustaa. Aseistariisunta ei saa enää näkyvää osaa. Ohimennen mainitaan vain, että "SPD on rauhanpuolue Saksassa ja Euroopassa". Perinteisiä saksalaisia rauhantermejä ei löydy kuten: "Saksan maaperältä ei saa enää alkaa sotaa", jokainen muotoilu hyökkäyksestä ja ehkäisysodasta on poissa eikä se ole ilme, kun Saksan armeija jo tänä päivänä toimii eri maissa.

"Sosiaalinen demokratia" on korvannut sosialismin

Yhteiskunnallisena tavoitteena mainitaan, että "SPD haluaa kaikkien kansalaisten osallistumista yhteiskunnan asioihin ja se olisi kansalaisten perusoikeus". Yhteiskuntaa voidaan parantaa solidaarisella toiminnalla. Tämän päämäärän suhteen olemme yksimielisiä. Kaikkien ihmisten tulee voida elää vapaana, ilman riistoa ja väkivaltaa ja sortoa. Tunustamme historiallisen aatteen perusravoista yhteiskunnassa ja se on demokratian sosialismi. Se ei ole

dogmi eikä lopullinen muoto, vaan visio vapaasta, oikeudenmukaisesta ja solidaarisesta yhteiskunnasta.

Siinä oli puolueen nostalgialia menneestä ajasta. Mutta sitten on puolue kääntynyt takkinsa ja on nyt täysillä mukana uusliberalisissa poliitikassa ja ideologiassa, vaikkakin nyt haluttaisiin kaikki tehdä "sosiaalisemmin ja oikeudenmukaisemmin". Tämä heijastuu käsitteenä SPD:stä suuren koalition puolueena. Siihen vain lisätään käsite "sosiaalinen demokratia". Ajan hengen mukaan koko ajan sosiaalinen demokratia voittaa alaa. Globalisaation aikakausi on inhimillinen. Käytäntö muodostaa demokratian politiikan. Aikamme muutokset edellyttävät, että mennään virran mukana, tai, että pidetään kiinni perusravoista. Joko me sallimme, että rikkaiden ja köyhien erot kasvavat, tai me pyrimme luokkaeroja vähentämään. Näin me haluamme sisään 21 vuosisadalle.

Me haluamme globalisaatiota vapaudessa, oikeudenmukaisuudessa ja solidaarisuudessa. Siksi meidän tulee voittaa poliittista valtaa. Se edellyttää vastuuntuntoa Euroopassa ja yhteiskunnassa. Haluamme poliittikka arvojen luomiseen. Se on mahdollista laadullisen kasvun kautta perusteena hyvinvoinnin kasvu, työtä kaikille ja luonnollinen elämä. Tulevaisuuden sosiaalisen markkinalouden täytyä aktiivisesti hakea uusia markkinoita ja reilun kilpailun hengessä. Tekninen kehitys ihmisen palveluksessa hyödyttää yhteiskuntaa. Haluamme huolehtiva sosiaalivaltiota, joka turvaa itsensä ja turvallisen elämän. Haluamme hyödyntää kaikilla aloilla aktiivisten ihmisten suurta potentiaalia.

Tämä on sosiaalisen demokratian aate 21 vuosisadalle. Siinä ei ole vastakkain asettua talouden ja ympäristön välillä, ei valtion ja kansalaisten välillä, ei kilpailun ja solidaarisuuden välillä. Se voittaa kaikki vastakkainasettelut ihmisten hyväksi.

Muutoin voidaan mainita, että työnantajat taholla olisi toivottu vieläkin pidemmälle meneviä linjauksia. Oikeistopuolueen CDU:n puoluesihteerin olisi kaivannut vielä selvempiä linjauksia ettei sosiaalista demokratiaa väärin ymmärrettäisi. Siitä hän kertoi artikkelissa Frankfurter Allgemeine. Hän antoi ymmärtää, ettei kumppanuus ole ikuista SPD:n kanssa.

Keskusteluja käyty SKP:n ja Kommunistien Liiton kesken

SKP:n ja Kommunistien Liiton valtuuskunnat tapasivat vaalien jälkeen. Keskusteluissa käsiteltiin mm. vaalien jälkeen syntyneitä tilannetta sekä kommunistien ja työväenliikkeen yhteistyön kysymyksiä. SKP:n puheenjohtaja Yrjö Hakana ja Kommunistien liiton puheenjohtaja Kalevi Wahrman pitivät koko vasemmiston yhteistä vappumarssia tärkeänä etenkin nyt, kun porvarihallituksen muodostaminen voimistaa oikeiston vöyröytystä ja Nato-hankkeita. Erityisen tyytyväisiä he ovat siitä, että vaalien jälkeen käydyt keskustelut johtivat myös siihen, että SKP:n Helsingin piiri, STP, KTP ja kommunistiset nuoret ovat yhdessä järjestämässä marssin jälkeen Kansien puistossa pidettävä työväen ja nuoris vappujuhlaa.

Kommunistien voimien kokoaminen yhteisen puoleen puitteisiin on tärkeää kommunistien liikkeen voimistamiseksi. Vahva kommunistinen puolue tarvitaan myös laajan oikeiston ja suurpääoman vastaisen liiton rakentamiseksi, Hakana ja Wahrman korostavat.

Venezuelaan tarvitaan vallankumouksellinen puolue

Venezuelan Yhdistynyt Sosialistinen puolue yhdistää kymmeniä ja taas kymmeniä poliittisia liikkeitä yhteen demokraattiseksi rintamaksi ja työläisten vallan varmistamiseksi. Suomalaisessa työväenliikkeessä typerys sensijaan jatkuu ja jatkuu. KTP ei edes suostunut vastaanottamaan STP:n vaputtervehdyistä lehtensä!

Hugo Chávez ilmoitti 18.12.2006 liittolaispuolueilleen (23 puoluetta), että Venezuelaan olisi syytä perustaa v. 2007 loppuun mennessä sosialismin rakennustyötä varten uusi puolue – Venezuelan Yhdistynyt Sosialistinen Puolue (PSUV). Se ei olisi enää pelkkä vaalipuolue. Chávezin oman arvion mukaan: "Vallankumous tarvitsee yhdistyneen puolueen, ei aakossoppaa. Se tulee olemaan kansan ja vallankumouksen poliittinen työväline, joka on sosialismin – ei ryhmien tai lahkojen – palveluksessa... Se ei ole kopio mistään olemassa olevasta organisaatiosta..."

Puolueen tehtävänä on tuottaa taisteluideoita sosialistista projektiamme varten. Tämän vuoksi jokaisen jäsenen on opiskeltava, luettava, keskusteltava sekä jaettava tietoa ja painettua materiaalia."

Leniniläisessä puolueoteoriassa kommunistinen puolue määritellään työväenluokan etujoukoksi, ts. sen edistyneimmäksi, tietoisimmaksi osaksi, joka pystyy johtamaan työ-

väenluokan taisteluun kapitalismin kukistamiseksi ja sosialismin rakentamiseksi. Puolueen johtavan osan julistaminen ei tietenkään riitä, se on valloittava teoilla. Samasta syystä johtoon Venezuelan vallankumouksessa tarvitaan uudentyyppinen – vallankumouksellinen – puolue. PSUV muistuttaa toimenkavaltaan ja olemukseltaan leniniläistä puolue-apparaattia.

Liittolaispuolueiden konservatiiviset uraohjelmat eivät siirry automaattisesti PSUVin johtoon. Valtaa on tarkoitus siirtää maan osallistuvan demokration perusyksiköille eli yhteisönvetoisille, jotka ovat korvanneet bolivaariset piirit. Kaikki vallankumousta tukevat puolueet voivat liittyä uuteen puolueeseen. Ne puolueet, jotka eivät halua liittyä PSUViin, niille ei suoda mahdollisuutta osallistua maan hallitukseen. Puolueen perustamisessa on kysymys myös bolivaarisen liikkeen sisällä taistelusta reformistien ja vallankumouksellisten välillä.

PSUV:in rakentaminen käynnistynyt

vastaa 50 % maan elintarvikehuoltoista ja –jakelusta.

Vallankumousta ei suoriteta kommunistinen tai mikään muukaan puolue tai ay-liike vaan työväenluokka ja sen liittolaiset. Mikään puolue sinällään ei voi olla yksinään mikään vallankumouksellinen. Se ei voi myöskään nimittää itseään omatoimisesti vallankumouksen johtajaksi, sillä johtoasema on aina ansaittava. Oikeassa oleminen ei johda vielä minnekään, jos puolueelta puuttuu laaja joukkojen kannatus. **Antonio Gramscin** mukaan työväenluokan hegemonian (johtavan aseman) pystyttävä yhteiskunnassa vaatii työväenluokalta kykyä ja taitoja johtaa, organisoida ja liittää yhteen kansanjoukkoja. Henkisellä ja moraalilla valtuutuksella on valtava osuus hegemonian saavuttamisessa.

Bolivaarinen sosialismi

Hugo Chávez on luonehtinut Venezuelan sosialistista projektia indo-venezuelalaisiksi, kotikotiksi, kristilliseksi ja bolivaariseksi. Toisaalta hän ei tydy utopistiseen sosialismiin, koska "se ei tarjonnut käytännön ratkaisuja". Vasta **Karl Marx** ja **Friedrich Engels** loivat teollisen sosialismin teesit Kommunistsessa Manifestissaan. He ehdottivat ratkaisun perustaksi yhteiskunnan taloudellisen mallin muuttamisen. Se on perusasetukseemme aikoeskannetta todellisen so-sialismin. Siksi meidän täytyy sosialisoida talous mukaan lukien maa-alueet ja luoda uusi tuotantotapa."

Chávezin avustajan **Marta Harneckerin** mukaan bolivaarinen vallankumous taitelee korvataksaan ns. edustuksellisen demokration todellisella osallistuvalla ja osallistumista kannustavalla demokrationa, jossa ihmiset alkavat hallita omaa elämänsä, yhteisönsä ja maata. Bolivaarisessa sosialismin visiossa on yhtymäkohtia **Che Guevaran** ja **Fidel Castron** esittämiin ajatuksiin.

Uuteen puolueeseen oli liittynyt maaliskuun loppuun mennessä 2 400 jäsentä. Huhtikuun 19. päivänä 10 000 uutta jäsentä vannoo jäsenvalansa. Tavoitteena on 70 000 jäsentä. Ensimmäinen puoluekokous pidetään 15.8.2007. Liittolaispuolueista 12 on jo hyväksynyt PSUViin sulautumisen. PPT, PODEMOS ja PCV empivät vielä liittymistään, koska ne haluavat saada ensin sen puolueohjelman jäsenkäsittelynsä. PSUViin liittymisen saattaa johtaa myös näiden puolueiden hajoaminen.

PSUV:n järjestöstruktuurin suunnitteluun on nimitetty teknillinen komitea, johon kuuluvat varapresidentti **Jorge Rodríguez**, entinen varapresidentti ja ministeri **Diosdado Cabello** (MVR), opetusministeri **Adán Chávez** (MVR), entinen varapresidentti ja Francisco Miranda –rintaman johtaja **Lina Ron** (UPV = Venezuelan kansanliitto) sekä Portugaluan osavaltion kuvernööri **Antonio Muñoz** (MVR).

Luottamus kansanjoukkoihin saavutetaan vain teoilla

Bolivaarisen vallankumouksen kaikille kansalaisille takaama ilmainen koulutus ja terveydenhoito ovat olleet avaimia Chávezin saavuttamaan menestykseen. Kolmelle miljoonalle kansalaiselle on suotu pääsy lukutaito- ja koulutusohjelmien piiriin. Työttömyys on puolittunut. Slummeihin ja takapajuloihin on perustettu omat terveyskeskukset. Venezuelan 26-miljoonaisesta väestöstä 29,1 % on 0-14-vuotiaita. Väestön keski-ikä on vain 26 vuotta. Ikärakenteesta johtuen valta ohjautuu sen käsiin, kuka saa osakseen nuorisoin ja perheellisen aikuisväestön kannatuksen. Yhteiskunnan luokkarakennetta kuvaa se, että Venezuelaalaisista 87 % asuu kaupunkitaajamissa ja valtaosa heistä on työtätekeviä ja tulevia työtätekeviä ihmisiä. Ennen Chávezin valtaantuloa kansalaisista 80 % eli köyhyydestä ja 20 % vauraudessa. Hänen valtakaudellaan maan köyhyys on puolittunut. Valtion kauppa- ja kauppatieteiden tutkimuskeskus **Mercal**

Kuubalainen tutkija **Carlos Tablada** kirjoitti v. 1991 kirjassaan "Chen taloudellisen ajattelun luovuus": "Che ei katsonut taloudellista kehitystä iseterkotteiksi. Yhteiskunnan kehityksellä on mielekkyyttä vain silloin, kun se palvelee ihmisen – miehen ja naisen – kehitystä, vapauttaa heidän luovuutensa ja vetää heidät pois itsekkeisyydestä. Siirtyminen vapauden valtakuunaan on matka minusta meihin. Eikä sosialismi voi suoritaa tällaista siirtymää kapitalismin jättämillä tylyillä työkaluilla, kuten Che asian ilmaisi. Me emme voi edetä kommunismin, jos elämä sosialismissa on organisoitu kuin sinisen värinen kilpailu, kuten oli laita aikaisemmissa luokkayhteiskunnissa."

Kuuban ja Venezuelan väliset suhteet ovat olennainen osa Venezuelan vallankumousta. Castron ja Chávezin läheinen ystävyys on myös hyvin tärkeä tälle prosessille. Useita hallinnollisia ongelmia on ratkaistu korkeimmalla tasolla. Rakentaessaan sosialismia maa tarvitsee muiden valtioiden kokemusta. *Lukutaito-, terveys-, asunto- yms. kampanjat* syntyivät kuubalaisten aloitteesta, koska venezuelalaiset itse eivät ymmärtäneet niiden tärkeyttä.

Bolivaarisen sosialismin ideologia koostuu nykyvaiheessaan marxilaisesta kapitalismikritiikistä, leniniläisestä valtio- ja puolueoteoriasta, trotskilaisesta jatkuvasta vallankumouksesta, gramscilaisesta työväenluokan hegemoniasta, kominterniläisestä yhteisrintamataktiikasta, guevara-castrolaista uuden sosialismin ihmisen ajatuksesta ja osallistuvasta demokriatiasta, katolista vapautuksen teologiasta sekä kansallista itsenäisyyttä ja imperialismin vastaisuutta korostavasta bolivarianismista.

Matti Laitinen

Suomen tilastokeskus tehtailee "omia kansanmurhia"...

Otava on julkaissut rouva **Jung Changin** varsin kummallisen Mao-kirjan, joka löytyy myös internetissä osoitteesta http://www.otava.fi/kirjat/tieto/fi_FI/?book_id=2907&subcategory_id=1

Lainaan erästä keskustelua: **Jung Chang "arvioi" seuraavin perustein 38 miljoonan Kiinan kansalaisen kuolleen "näkiintymisen ja ylityön uhreina" "Suuren harppauksen" aikana. Tämä kuva asiasta perustuu seuraavalle laskelmalle. Kiinalaiset demografit (väestötieteilijät) ovat todenneet, että vuosikuolleisuus neljän vuoden aikana 1958 - 1961 oli 1.20 %, 1.45 %, 4.34 ja 2.83 %, vastaavasti.**

1.2% on sama kuin Suomessa tällä hetkellä syntyvyys ja kuolleisuus. Väestö kasvaa maahanmuuton verran. Vain 4.34% on poikkeuksellinen, mutta sääkatastrofien ja kulkutautien aikana ei mahdoton. Jos kuolleisuus olisi koko ajan tuo, niin keskimääräinen elinikä olisi sen käänteisluku, alle 25 vuotta.

Huonokuntoiset ihmiset kuolivat "luonnonkulttuureissa" usein

juuri luonnonkatastrofien ja muuttoliikkeiden aikaan, jolloin levisivät myös kulkutaudit. Ei ole pitkä aika kun näin oli vielä Suomessakin. Tämä edellyttää, että mullistuksia ovat edellyttäneet poikkeuksellisen matalat kuolleisuusluvut, ja nämä myös seuraavat niitä tilanteiden mentyä ohi. Lapsia ei hankita katastrofien aikaan entiseen tapaan, mikä voimistaa väestövaikutusta. Keskimääräinen vuosikuolleisuus kolmena vuonna välittömästi ennen ja jälkeen "nälänhädän" olivat 1958: 1.08%, 1962: 1.0% ja 1963: 1%. Jos vakiona pysyvän väestön syntyvyys ja kuolleisuus ovat tätä, niin väestön keskimääräisen elin/kuolinajan on oltava 1/(1/100v), eli 100 v.!

Tuo on selvästi ollut maailman toiseksi alhaisin vuosikuolleisuus 1950-luvulla, tietääkseni vain yksi maa, nimittäin SUOMI, pääsi siitä alle. Kuolleisuus oli 9 promillea, 0.9%! Tämä johtui siitä, että se oli ollut sotavuosina useita promilleja jonkin aikaa. Kyseessä oli niin Suomessa kuin Kiinassa poikkeuksellisen suuren kuolleisuuden jakson jälkeinen poikkeuksellisen matala kuolleisuus, jota jatkui noin 10 vuotta. Siihen vaikutti myös antibioottien tulo, ja erityisesti Kiinassa

terveydenhuollon ulottuminen ensi kertaa kaikkiin väestökerroksiin.

"Normaali kuolleisuus" on 1/K, jossa K on keskimääräinen kuolinikä, sillä mikään väestö ei voi kasvaa eikä vähetä loppumattomasti, sen pitää saavuttaa tasapaino, ja se taas riippuu em. tavalla oletusarvoisesta eliniästä. Suomen nykyisellä 12 promillen syntyvytydellä pitää keskimääräisen elinajan olla 81,3 vuotta jotta väestö ei vähenisi. Jos keskimääräinen elinikä on 60v., on sitä vastaava stabiili väestömäärän takaava syntyvyys/kuolleisuus 17 promillea, eli 1.67 %

Jos Changin laskelmat korjataan vaikkapa tälle lukemalle, niiltä putoaa kokonaan pohja. Hänen "kommunismin uhriensa" ovat "syntymättä jääneitä" kun "normeiksi" otetaan suurin esiintynyt erittäin poikkeuksellinen syntyvyys, ja pienin, erittäin poikkeuksellinen kuolleisuus!"

Suomen Tilastokeskus pistää kuitenkin "väestötiedonvullaan" rouva Changistakin tasan puollet "paremmaksi", tunnuttulla "metodilla", joka löytyy internetistä sivulta <http://www.stat.fi/tup/verkkooulu/data/vt/10/05/index.html>

"Kun 1949 kommunistinen puolue tuli valtaan, uskottiin Kiinassakin, kuten monissa muissakin maissa, että väestönkasvu kiihdyttää taloudellista toimintaa. Vuonna 1958 aloitettiin talouden kohentaminen "Suurella harppauksella" tyrehtyi taloudelliseen lamaan, jonka seurauksena Kiinassa koettiin nykyhistorian pahin nälänhätä. Nälänhädän seurauksena kuoli noin 30 miljoonaa ihmistä ja on arvioitu, että sama määrä lapsia jäi näkymättä. Väestökatastrofin jäljet näkyvät vieläkin Kiinan ikäpyramidissa." Changin mukaan ne "30 miljoonaa" (tai sanotaan, että tuo osuus "38 mlj:sta...") uhria kuostuivat jo jokuinkin kokonaan älyttömällä laskentamenetelmällä saaduista "SYNTYMÄTTÄ JÄÄNEISTÄ"!!

Tuo syntyvyyden putoaminen muuttamaksi vuodeksi osu 12 vuoden päähän vallankumouksesta, ja sille on ainakin kaksi todella painavaa muuta syytä kuin huonot ilmat ja jokin epäpopulaari hallituksen joukkokampanja.

1. Naiset, jotka olivat pitkien sotien jakson ja vallankumouksen jälkeen aloittaneet "lisäsiintymistalokoot", olivat olleet ALOITTAESSAAN 20 - 30-vuotiaita, ja nyt he olivat 30 - 40 -vuotiaita, ja heidän perheensä oli "täynnä" lapsia.

Muutama seuraava edellisen yhteiskunnan kasvattama vuosiluokka oli jatkanut perinnettä.

2. Mutta nyt lisääntymisikään 20-vuotiksiksi tulivat tytöt, jotka oli lapsiavoliiton sijasta pistetty 12-vuotiaana tai nuorempina kouluun ja ammattioppiin, ja jotka osivat yhdyntään yhteiskunnan tarjoamia uusia mahdollisuuksia. He eivät suin päin lähteneetkään "talkoisiin", ainakaan kaikki heti.

Oli tullut kerralla voimaan kolme tehokkainta tunnettua väestönkasvun pudottajaa: tyttöjen koulutus, uskontojen otteen heltäminen väestöstä ja avioero, ja vielä neljäntenä terveydenhuollon ja uusien lakien myötä abortti.

Tällaisatko on "suomalainen väestötieteellinen asiantuntemus"?

Suomen on sanottava irti Euroopan neuvoston järjestämästä "kommunisminuhrinapäätöksestä", joka on pelkkää edellä osoitettua kiinalais-ja venäläisvästaita enistä sotapropagandaa!

<http://www.nakokulma.net/index.php?topic=10871.msg269487.topicseen#msg269487>

Risto Koivula

WTC-torni poltettiin alas bensiniillä, eikä räjäytetty

Syyskuun 11. 2001 iskuista WTC:n torneihin New Yorkissa on syntynyt jos minkäläinlaisia salaliittoteorioita. Salaliitto taustalla varmasti olikin, mutta mitä suurimmalla todennäköisyydellä sitä johti Osama Bin Laden. Tätä mieltä on kirjoittajamme dipl. insinööri Risto Koivula, joka on erityisesti perehtynyt metallirakenteisiin.

Tiedonantaja 23.03.07 kommentoi otsikolla "Muhammedin tunnustukset" "uutista, että Guantánamon vankileirillä pidettävä "al-Qaidan kolmanneksi merkittävin johtaja" Khalid Sheikh Muhammed olisi tunnutanut syyskuun 11. päivän 2001 terrori-iskut.

Muhammed "tunnusti" sotilasponeille paitsi "olevansa vastuussa" syyskuun 11. päivän operaatiosta A:sta Ö:hön, myös murhayritykset Bill Clintonia ja Jimmy Carteria vastaan ja pitkäk listan iskuja, joihin hänen joko oli osallistunut tai joita hän oli suunnitellut, niin että listalta jäivät Tiedonantajan mukaan puuttumaan lähinnä vain John F. Kennedyn murha ja hirmumyrsky Katrinnan aiheuttaminen. Selvää on, että toulaiset "tunnustukset" ovat höpölopö.

Monissa maissa tunnustukset ilman muuta näyttöä eivät riitäkään tuomioon, mm. Suomessa. Oikealla syyllisellä ei kuitenkaan yleensä ole vaikeuksia todistaa itseään syylliseksi yksityiskohdilla, jotka vain todellinen syyllinen voi tietää. Bodomin tai Kyllikki Saaren murhat lienee Suomessa "tunnustanut" luokkaa parikymmentä julkisuudentavoittelijaa ja muuta aikojen saatossa, ja juovuspäiten lipsautetut "tunnustukset" päälle, esimerkiksi jonkun uhkaile-

miseksi.

Tiedonantajan päätoimittaja Susi nimittää al-Qaidan syyttämistä WTC-iskusta "viralliseksi salaliittoteoriaksi". Osamakin saattaisi tietysti olla oikea tai vääärä tunnustaja.

Hän on kuitenkin ainoita henkilöitä maailmassa, jolla olisi ollut sekä asiantuntemuksensa ja yhteyksiensä että käytettävissään olevien alun perin jenkeiltä ja saudeilta Afganistanin sotaan liittyen vohkaistujen rahallisten resurssien puolesta mahdollisuus olla todellinen ja perimmäinen syyllinen. Hänellä olisi ollut siihen myös rivi toisiaan täydentäviä motiiveja, päälimmäisenä kosto entiselle työnantajalleen/toimeksiantajalleen. Kuten TA:kin toteaa:

"Al-Qaidan perustivat Neuvostoliittoa ja sen tukemaa Afganistanin hallitusta vastaan taistelemaan tunnetusti CIA sekä Pakistanin tiedustelupalvelu ISI."

Sitä vastoin seuraavat TA:n tiedot eivät pidä yhtä todellisuuden kanssa, vaan ovat osa älytöntä disinformaatiopakettia, jota CIA jostakin ainakin eurooppalaiselle käsittämättömästä syytä levittää itse itsestään:

Virallinen salaliittoteoria on aste asteelta murentunut

Tuoreimpia iskuja sitä vastaan ovat

todisteet, joiden mukaan niin WTC:n kaksoistornit kuin lentokoneiden törmäykseltä kokonaan säästynyt WTC 7 sortuivat kontrolloitujen räjäytysten seurauksena. Tuo teoria on todistettu VÄÄRÄKSI eikä oikeaksi.

Oli perimmäinen syyllinen sitten Osama, Bush itse, Hirohito/Akihiito (tornit suunniteltiin aikanaan Japanissa, ne olivat silloin maailman ainoa tällä meknismin sortumaan/purettavaksi suunniteltiin rakenteet), Schröder/Kohl/Merkel (Saksa ei ilmeisestiään ilmoittanut CIA:lle havaitsemaansa al-Qaida-solujen lisääntynyttä aktiivisuutta, eikä välittänyt omalta osaltaan edes Egyptin tiedustelupalvelun vastaavaa havaintoa), Sharon/Mossad (provokaatio-motioivi), Saddam/Khatami/Ahmadinejad/al-Assad, Putin, Hu Jintao, Vincente Fox (Mexikon silloinen presidentti), Jean Chretien (Kanadan silloinen pääministeri), Olof Persson, Karhu-kopla tai Tarja Halonen, niin nuo rakenteet POLTETTIIN ALAS nestemäisellä polttoaineella, EIKA RÄJÄYTETTY!

Rakennukset oli suunniteltu sortumaan juuri siten kuin ne sortuivat, jos ne esimerkiksi tulipalon tai pommituksen vaikutuksesta kuitenkin sortuvat.

Rakennuksen ulkoseinät ottivat vastaan vain tuuli- ja stabilointikuormia, kaiken hyötypainon kantoi

rakennuksen ns. ydinpilasteri. Teräs on materiaali, joka murtuu viime kädessä kuumenemalla myös räjäytettäessä, se ei ole lasia, betonia eikä tiiltä jotka murtuvat iskusta.

Rakennuslehdessä 19/2006 uuden WTC-tornin suunnittelija John Hollyday käsittelee WTC-tornien tuhoa, ja toteaa, että "ainoa asia, missä suunnittelussa olisi ollut parantamisen varaa, oli rakenteiden palosuojaus". New Yorkin World Trade Center oli mitoitettu huolella niin tuulikuormia kuin suurimpien lentokoneiden törmäyksiin vastaan. Jälkeen päin tehtyjen analyysien mukaan edes se valtava palokuorma, joka palavista lentokoneista muodostui, ei olisi riittänyt sortuttamaan rakennuksia. Vallitsevan käsityksen mukaan tornien yläpään ja tyven ristikköiden tuenta petti, minkä jälkeen liitorakenteisia välipohjalaattoja alkoi hajota, ja rakennetekninen yhteys tornin yläpään ja tyven välillä katkesi. "Tulipalotilanteiden ymmärtäminen on nykyisin varmaan parempi kuin ennen terrori-iskua. Myös palosuojaus tehtäisiin nykyisin hieman paremmin."

Eli kriittinen tekijä olisi ollut ns. vinositeet, "reevaukset", joihin kovalla tuulella muodostuu suuret vetojännityskuormat. Vedolla kantavina ne ovat vähemmän massiivisia kun puristuksella kantavat pilarit. Jos nuo reevaukset katkeavat yhdeltäkään sivulta, niin yläpuolinen osa pääsee ikään kuin pyörittämään pystyakselinsa ympäri "muutamaan piirun", mikä tarkoittaa senttejä välipohjalaatan ja ulkoseinän kiinnityksessä ja yhdessä muiden vaikutusten kanssa aiheuttaa, että liitorakenteinen välipohjalaatta ei toimi rakennuksen stabioloijana niin kuin pitäisi.

Ne ovat kuitenkin aivan välittömästi ulkoseinärakenteen alla, osana ulkoseinää, ja NIIDEN RÄJÄYTÄMINEN NÄKYISI VÄLITÖMÄSTI ULOS JA ULKOPUOLELTA, ja kukin räjähdys mm. roiskauttaisi muutaman kymmenen neliö-

tä lähimpiä ikkunoita lasinsirpaleina ympäri lääninä!

Tiedonantaja vetää yhteen: "Nyt meidän halutaan uskovon, että ihmemies Muhammedin muun muassa: - onnistui lamauttamaan FBI:n terrorisminvastaiset tutkimukset ennen syyskuun 11. päivää; - onnistui järjestämään syyskuun 11. päiväksi USA:n asevoimien sota- ja terrorisminvastaiset harjoitukset, jotka sekoittivat ilmapuolustuksen toiminnan niin, että se ei pystynyt puuttumaan tapahtumiin millään tavalla; - onnistui asentamaan kolmeen vartioituu WTC-torniin räjähdyspansokset; - kehotti jalomielisesti Pentagonin johtavia virkailijoita välttämään lentämistä liikennekoneilla 11.9.; - järjesti ennen syyskuun 11. päivää pörrässä ennätyksensä keinoitellen 11. päivän onnettomuuksien koneiden omistajayhtiöiden osakkeilla; "

Tämä viimeisin jos mikä viittaa Osamaan, jolla on paitsi monumenttikentäjän myös valtuutettinottelijan koulutus ja työkokemus Britanniasta. Ja paljon miljardeja. Niitä kerrotaan hänen käiensä kautta kulkeuneen Afganistanin sodassa dollareissa 28 kpl.

Tiedonantaja on "unohtanut", että kommunismista ja kapitalismista voittoa (Leninin mukaan) se, joka paremmin edistää/vähemmän jarruttaa OBJEKTIVISTA TIEDETTÄ, koska TUOTANTOVOIMEN KEHITYSEDUT ovat hänen mukaansa edistyksen objektiivinen kriteeri. (Sosialidemokratian kaksi taktiikkaa vuoden 1905 - 1907 vallankumouksessa, loistokirja)

<http://www.marxists.org/archive/lenin/works/1907/agprog/index.htm>
<http://www.tiedonantaja.fi/uutiset.php?juttu=070323ue02>

Risto Koivula

Kim II Sungin syntymän 95-vuotispäivää muistettiin Tukholmassa ja Helsingissä

Toveri Kim II Sungin syntymän 95-vuotispäivää juhlittiin Tukholmassa 13.4. DKKT:n suurlähetystön järjestämällä vastaanotolla. Vastaanotolla oli edustajia Suomen, Ruotsin, Norjan ja Tanskan Korea-ystävyysseuroista, Juche-aatteen opintoyhdistä sekä kommunistisista puolueista. Juhlapuheissa korostettiin Kim II Sungin merkittävää roolia Korean vapautumisessa, työssä Korean kansan hyväksi sekä työssä Korean niemiään vakauttamiseksi ja yhdistämiseksi. Suomen valtuuskunnan juhlapuheen piti Juche-aatteen opintoyhdistyksen varapuheenjohtaja Antti Siika-aho.

Lauantaina 14.4. järjestettiin Helsingissä seminaari Kim II Sungin syntymäpäivän merkeissä (Kuva seminaarista). Seminaarissa kuultiin alustukset Kim II Sungin elämän vaiheista (Juha Kieksi), Korean demokraattisen kansantasavallan kansainvälisistä suhteista (Antti Siika-aho) sekä korean nykyisestä taloudesta ja poliitisesta tilanteesta (Heikki Sipilä). Seminaarin käytännön järjestelyistä vastasivat Suomi-Korea-seura sekä Juche-aatteen opintoyhdistys.

KÄ/Juha Kieksi

USA vapautti tunnetun terroristin

Havana, 21.4. (Prensa Latina) Kaikki 118 maailman sitoutumattomien maiden liikkeen (Non Aligned Movement, NAM) jäsenmaata yhtyivät julkilausumaan, jossa tuomiin jyrkästi kuubalaisyyntöisen kansainvälisesti tunnetun terroristin ja rikollisen Luis Posada Carrilesin

vapauttaminen. NAM-järjestön julkilausuma annettiin kuubalaiselle medialle lauantaana 21.4.

Carriles on syyllistynyt suureen määrään terrori-iskuja ja rikoksia, joista pahin yksittäinen tapaus oli kuubalaisen matkustajakoneen rä-

jäyttäminen matkustajineen Venezuelan ilmatilassa vuonna 1976.

Carriles on ollut yhdysvaltalaisessa turvasäilyssä sillä muodollisella perusteella, että hän oli saapunut maahan laittomasti.

Tosiasiassa yhdysvaltalaisviranomaiset ovat suojelleet Carrilesia ja nyt lopulta kokonaan vapauttaneet hänet. Vapauttamispäätöksen on tehnyt yhdysvaltalainen tuomioistu.

NAM vaatii julkilausumassaan Yhdysvaltoja luovuttamaan Carrilesin Venezuelan kärsimään hänelle siellä langetettua vankeustuomiota Venezuelan esittämien lakiin perustuvien vaatimusten ja niiden kansainvälisten sopimusten mukaisesti, jotka Yhdysvallat itsekin on allekirjoittanut.

NAM tuomitsee terrorismin sen kaikissa muodoissa

Prensa Latina / KOMINFORM

Tässä mielenosoittajat vaativat USA:ta luovuttamaan Luis Posada Carrilesin Venezuelaan tuomittavaksi rikoksistaan.

Venäjän paikallisvaalit - tulevien Federaation parlamenttivaalien harjoitus

Kuva Sergei Skvortsovin tammikuiselta vierailulta. Kuvassa vasemmalta Kommunistien Liiton puheenjohtaja Kalevi Wahrman, Jelena Skvortsova, NKP:n ensimmäinen sihteeri Sergei Skvortsov ja Kaija Siippainen-Wahrman.

Maaliskuun 11. Venäjällä pidettiin maan 14 alueella paikallisvaalit, joita on syyttäkkin pidetty tämän vuoden joulukuussa pidettävien Venäjän parlamenttivaalien "pukuharjoituksena". Mitään sensaatioita ei tapahtunut: valta-puolue "Yhtenäinen Venäjä" on näennäisesti saanut 46 % äänistä, "Kommunistien puolue" opportunistit saivat 16 % ja vastikään muodostettu vasemmistolainen "Rehti Venäjä" -puolue 15% jne.

Ottaen huomioon, että asiantuntijoiden mukaan Venäjällä vaaleissa 15 - 20 % äänistä on väärinnettyjä, kaikki nämä numerot eivät heijasta todellisuutta. Jotakin ne kuitenkin merkitsevät - sitä, että

joulukuun parlamenttivaaleissa tulokset tulevat olemaan jokseenkin samat.

Uusi piirre maaliskuun "vaaleissa" oli juuri hieman aikaisemmin perustetun "Rehti Venäjä"-puolueen osallistuminen niihin - viranomaiset ovat päättäneet luoda Venäjälle kaksipuoluejärjestelmän. On jopa sanottu, että tämä olisi presidentti Putinin henkilökohtainen toivomus. Kaikkina Putinin hallintovuosina viranomaiset ovat yrittäneet rakentaa elinkelpoisen poliittisen järjestelmän yrittäen hyödyntää Putinin alkuperäistä kansansuosiota. Todellakin, jos otetaan vertailukohdaksi hänen vanha, sairas ja jatkuvasti humalassa oleva edeltäjänsä Boris Jeltsin, Putin näytti hyvinkin vetovoimaiselta. Tämän

lisäksi hänen ensimmäisinä hallintovuosinaan joidenkin kansaryhmien, kuten eläkeläisten, elintaso on selvästi parantunut.

Alussa viranomaiset yrittivät toteuttaa jonkinlaista "puolentoista" puolueen järjestelmää, jollainen vallitsi mm. Meksikossa vuosia. Tätä tarkoitusta varten luotiin valepuolue nimeltä Yhtenäinen Venäjä, jolla ei ole vielä selkeää poliittista ohjelmaa. Tämän puolueen toiminnan asiallinen tarkoitus on kaventunut vain presidentti Putinin ehdottomaan tukemiseen, ja Putinia on taas suoraan sanoen vaikea nimittää oikeaksi poliitikoksi. Kuitenkaan yhteiskunnan sosiaalisen ja taloudellisen tilanteen rappeutumisen oloissa politiikkaa on vaikea perustaa Putinin

tukemiseen, joka vielä tulee eroamaan virastaan pian. Ja, kuten edellä jo kerrottiin, jos väärennettyä ääniä Yhtenäinen Venäjä -puolueelle on jokaisessa vaalissa 15% - 20%, jopa Kremlin hallitsijoille tulee selväksi, ettei tällainen tule toimimaan. Niinpä viranomaiset ovatkin jälleen alkaneet ajaa kahden puolueen järjestelmää.

Viime vuonna toinen sellainen puolue perustettiin, ns. Rehti Venäjä, joka selittää olevansa vasemmistolainen puolue. Kuitenkin tämän puolueen näkymät ovat uhkapeliä. Tärkein asia on, että tämän puolueen perustaminen on saanut aikaan suurta sekasotkua paikallisten viranomaisten mielissä. He eivät nyt ymmärrä keitä heidän tulisi tukea. Itse asiassa kaksipuoluejärjestelmä edellyttää rehellisiä vaaleja, jollaisia Venäjällä ei ole ollut aikoihin. Jos vaalien voittaja joka kerta on keskuksen nimeämä, asiat tulevat liian monimutkaisiksi ja voivat mennä vikaan milloin tahansa - ja entisenä virkamiehenä minä ymmärrän tämän oikein hyvin!

Kaikkina näinä vuosina viranomaiset eivät olleet vain sidottuja puolueeseen, vaan he olivat myös suljettuina pois poliitikasta, myös hallitukselle lojaalista oppositiosta. Nyt tämä prosessi on käytännössä viety loppuun. Federaation parlamenttivaaleihin voivat ottaa osaa vain rekisteröidyt poliittiset puolueet. Kuitenkin puolueen rekisteröiminen ilman Putinin hallinnon tiukkaa kontrollia on mahdollista. Ei riitä, että puolue kerää 50.000 kannattajan kaikki henkilötiedot, vaan on myös todistettava puolueorganisaatioiden olevan toiminnassa yli 40:llä Venäjän alueella. Tulos on mielestäni ilmei-

nen, jos pitäisi luoda nollasta yli 50.000 jäsenen puolue, se ei ole helppoa. Esimerkiksi muutamia päiviä sitten Venäjän Sosialidemokraattinen puolue hajotettiin, vaikka sillä oli toimintaa 44 alueella, mutta ei saanut viranomaisilta rekisteröitymistään läpi ensimmäiselläkään alueella.

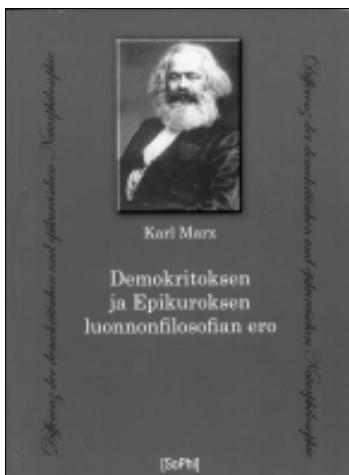
Mutta myös rekisteröidyn puolueen ehdokas voidaan poistaa ehdokaslistalta milloin tahansa ja syytä näihin poistamisiin on tullut yhä enemmän ja enemmän. Viime vuonna Yhdistynyt Venäjä -puolueen kansanedustajat säätivät kolmeen kertaan vaalikilpien koventamisen puolesta. Esimerkiksi vaalilippujen hylkääminen on mahdollista, jos ehdokasta syytetään "ääriliikkeeseen" kuulumisesta - kukaan ei tosin tiedä, mitä se merkitsee, mutta juuri siksi kaikkien äänten hylkääminen on mahdollista. Nyt ollaan päästy tilanteeseen, jossa vaaliedokkaila ei ole mitään oikeutta edes kritisoida toisiaan. Niinpä vaaleista onkin tullut pelkkä farssi.

Kuitenkin Gallup-kyselyjen mukaan noin 60% kansalaista toivoo Neuvostoliiton ja sosialismin palauttamista, 62% katsoo, että nykyinen Venäjän valtio puolustaa vain rikkaiden etuja - Putinin hallintokauden alkaessa tämä prosenttiluku oli 40. Vain 18% luottaa Yhtenäinen Venäjä -puolueeseen.

Mikä olisi vaalien tulos, jos vaalit olisivat rehelliset? Luulen, ettei ainakaan edulliset "valta-puolueille", Yhtenäiselle Venäjälle ja Rehdelille Venäjälle.

Sergei Skvortsov
NKP:n ensimmäinen sihteeri

Nuori Marx lähtöviivalla

Karl Marx - seura ja Minerva Kustannus Oy ovat kustantaneet ja julkaisseet Marxin vuosina 1840 ja -41 laatiman väitöskirjan Demokritoksen ja Epikuroksen luonnontieteen ero. Kirjan on suomentanut ja varustanut selityksin Jukka Heiskanen.

Kirjan suomennos on painettu v. 2005 ja sen aikaansaaminen on ilman muuta melkoinen kulttuuriteko. Lisäksi Heiskanen on kirjoittanut kirjaan mittavan esipuheen. Marxin

väitöskirja hyväksyttiin Jenan yliopistossa 15.4.1841.

Väitöskirjasta ei tosin ole olemassa täydellistä kopiota, vaan siitä on muutama luku hävinnyt teille tietymättömille. Tälle seikkalle emme mahda mitään, mutta tällaisenaikin väitöskirja avaa mielenkiintoisen ikkunan, ei niinkään itse aiheeseensa, vaan Marxin omaan kehityshistoriaan.

Marx luki ensin vuoden oikeustiedettä Bonnissa, mutta siirtyi sieltä Berliiniin opiskelamaan filosofiaan.

Tällä hän törmäsi nuorhegeliläisiin. Vaikka Hegel oli kuollut jo v. 1831 hänen vaikutuksensa jatkui tuolloin vielä voimakkaana koko Saksassa. Hegel oli aikanaan paitsi luonut omat filosofiset pääteoksensa, mutta sen lisäksi hän oli myös luennoinut Berliinissä filosofian historiasta, etenkin antiikin filosofeista.

Tämä näkyy Marxinkin väitöskirjassa - antiikin filosofit hallitaan. Tutkiessaan antiikin filosofeja Marx törmää ongelmiin objektiivisesta ja

subjektiivisesta totuudesta sekä idealismiin ja materialismiin vastakohtaisuudesta. Nämä vastakkaisuudet tulevat esille erityisesti Demokritoksen ja Epikuroksen erilaisissa tulkinnoissa atomeista, ajasta ja taivaankappaleista.

Vaikka molemmat filosofit ovat periaatteessa materialisteja, he tulkitsevat ympärillä olevaa maailmaa eri tavalla. Epikuros on sillä kannalla, että totuus on lopulta subjektiivinen. Asia ovat sellaisia kuin ne aisteillamme koemme. Epikuros otti myös etäisyyttä uskontoon ja jumaliin: ne ovat olemassa jos ovat, mutta eivät vaikuta ihmisten tekemiin.

Demokritos puolestaan edellyttää, että totuus on olemassa objektiivisesti tiedostamme riippumatta, mutta siitä me emme taas tiedä mitään, koska olemme aistiemme varassa. Marx itse oli väitöskirjaan tehdessään vielä ajattelultaan idealismilla kannalla aina Feuerbachin 1841 kirjoittaman kirjan Das Wesen des Christentums (Kristinuskon olemus) ilmestymiseen saakka.

Tutkiessaan antiikin filosofien argumentteja Marx käyttää Hegelin kehittämiä filosofian metodeja, jossa filosofian kategorioilla kuten olemus, ilmiö, mahdollisuus, laatu, määrä ym. kategorioilla on merkittävä osuus.

Marxin väitöskirjassaan esittämät näkemykset fyysikaalisesta maailmasta - atomista, ajasta ja avaruudesta - ovat täysin merkityksensä menettäneitä suhteessa tämän päivän tieteen käsityksiin. Marx ei juuri pääkehittäessään atomista juuri alkua pidemmälle. Hän pysähtyy kokonaan antiikin filosofeissa ja heidän käsityksissään eikä ota huomioon luonnontieteissä, etenkin kemiassa ja Marxin omanakin aikana tapahtuvaa kehitystä. Hän ei esim. edes osaa asettaa kysymystä alkuaineiden ja atomien välisestä yhteydestä, eli sitä että eri alkuaineilla atomien rakenne on erilainen. Mutta tämähän selvisekin myöhemmin vasta 1800-1900 lukujen vaihteessa Ernst Rutherfordin ja Nils Bohrin ym. ansiosta, kun löydettiin atomien sähköiset varaukset, mm. elektronien olemassaolo, ja nykyinen käsitys atomista syntyi. Sellainen oheisvaikutus väitöskirjalla kuitenkin varmasti oli, että se helpotti Marxin omaa siirtymistä idealismin materiaalismin.

Marx piti väitöskirjaansa jokseenkin viimeistelemättömänä ja suunnitteli sen parantelua, mutta tuo hanke jäi kesken, koska eteen ilmestyi aivan uudenlaisia yhteiskuntakehitykseen liittyviä haasteita ja tutkimuskohteita.

Marxin väitöskirja ei vielä ollen-

kaan anna viitteitä siitä, mitä hän myöhemmin tulisi tekemään. Kun tarkastelee pelkästään Marxin väitöskirjaa, niin sen mukaan hänen tulevaisuutensa viittaisi lähinnä esimerkiksi lupaavaan fyysikon uraan. Ei tullut Marxista fyysikköä vaan vallankumouksellinen yhteiskuntatieteilijä ja kansantalousmies.

Marxin omat väitöskirjansa jälkeen piankin täytyy kokea suuren murroksen ajattelussaan, koska hän jo pari vuotta myöhemmin oli hahmottelemassa historiallisen materialismin perusteita. Hän oli tässä välissä osakuntanut materialismin ja oivaltanut yhdistää sen Hegelin dialektiikkaan. Hän oli mm. Rheinische Zeitung-lehteä toimittaessaan törmännyt tosiasiaan, ettei hegeliläisellä käsityksellä oikeudesta maailmanhengen korkeimpana olennotunama ollutkaan perustaa. Lait ottaa ihmisen säättämää ja turvasivat raadollisesti yleensä hallitsevan luokan etuoikeuksia.

Marxin väitöskirjaa voi tilata Minerva Kustannus Oy:ltä (www.minervakustannus.fi). Sitä on myynnissä myös esim. Tampereen Lenin-museossa.

Reijo Katajaranta

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Yhteisrintaman välttämättömyys

Vaalitulos on johdonmukainen seuraus jo pidemmän aikaa kestäneestä oikeistovyörytyksestä. Se on myös osoitus ihmisten heikosta poliittisesta orientoitumisluvasta ja hahmottaa eri poliittisten organisaatioiden taustalla piilevät eturyhmittymät. Se todistaa myös median massiivisesta, manipuloiavasta vaikutuksesta kansalaisiin, sitä hallitsevien kapitalististen etujen äänkkäänä puolustajana. Mutta ennen kaikkea se on surullinen osoitus suomalaisen poliittisen kentän vasemman laidan organisatorisesta ja ideologisesta rapioitilasta.

On aika vakavissaan ryhtyä miettimään syytä ja keinoja tilanteen muuttamiseksi, sillä objektiiviset yhteiskunnalliset kehitystendenssit osoittavat karulla tavalla myös jatkuvasti kasvavan tarpeen aikaisempaa ryhdikkäämmällä vasemmistopoliitilla.

Osaamme luonnollisesti osoittaa virheitä ja heitellä hyvin perusteltuja syytöksiä luokka-antagonistisemmalle kohden. Huomattavasti vaikeampaa on sen sijaan kyky terveeseen itsekritiikkiin ja muutoksiin totutuissa toimintatavoissa. Kun nyt on käynyt selväksi se, ettei olennaisia muutok-

sia hurjassa uusliberalistisessa politiikassa tule ensi vaalikauden aikana tapahtumaan, pikemminkin päinvastoin, on selvää että myös sen väistämättä aiheuttamat yhteiskunnalliset ristiriidat tulevat kärjistymään. Se miten näihin vastataan, nousee tärkeäksi kysymykseksi. Varmaa kun on myös se, että todella vasemmistolaisen politiikan ja arvosen 'kysyntä' tulee lisääntymään ihmisten eriarvoistumisen ja pahoinvoinnin seurauksena.

Sirpaleisen ja tilkuttukkimäisen laittavastamiston yhdistäminen yhteisesti neuvoteltujen ja sovittujen tavoitteiden ja tunnusten alle, tulee asettaa ensisijaiseksi tehtäväksi alkavalla vaalikaudella. Laajapohjaisen sosialistisen yhteisrintaman luominen edellyttää kykyä arvioida omien tekemisten ja ratkaisujen virheet, niitä kaunistelematta mutta kuitenkin turhia ja hedelmättömiä syytöksiä vältellen. Lisäksi tämä edellyttää halua unohtaa jonninjoutuvat erimielisyydet eri puolueiden ja järjestöjen välillä.

Kaikesta ei tarvitse olla samaa mieltä, mutta vallitsevat olosuhteet ja odotettavissa oleva lähitulevaisuus edellyttävät sitä, ettei myöskään

takerruta pikkuasioihin. Ylikorostuneelle järjestöhygienialle ei saa antaa periksi suurempien tavoitteiden edessä. Kaikin tavoin tulee pyrkiä keskusteluihin niin ideologisesti kuin käytännölliselläänkin tasolla, yli puolue- ja järjestörajojen.

On syytä vakavasti miettiä myös organisoitumista ja toimintatappaa. Ensisijaisesti näkisin järkeväksi muuttaa niitä joustavammaksi toimimaan kansalaisjärjestökentässä, sen puitteissa. Tällöin tärkeimmäksi tavoitteeksi tulee informaation levittäminen ja vaihtoehdon tarjoaminen ihmisille, vallitsevaa hegemoniaa vastaan. Siihen ei tarvita joka paikassa näkyviä puoluetunnuksia tai alati toisteltavaa lyhennettä. Asia ennen organisaatiota, mutta 'Värkki' on saatava kuntoon vastaamaan paremmin aikaa. SKP, KTP, STP, KomNL, MTL, SL, VAS, VANU. Uskottavuus ei ainakaan voi enää olla ensisijainen tavoite, jos harvalukuiset voimat saadaan edes jotenkin kasattua yhteiseen rintamaan, yhteisen asian puolesta.

Vastustaja on kaikille sama.

**Mikko Niemi
Kotka**

Uusi hallitus

Suurpääoman hallitusneuvottelufarssi on ohi. Kuten Taina West totesi Arto Nybergin vieraana, niin kaikilla neuvottelijoilla oli kivaa. Neuvottelut pidettiin sammuttuina lyhyin, etteivät "sopimattomat ulkopuoliset" päässet vaikuttamaan tärkeisiin asioihin. Vain kerran Matti Vanhanen höllyytti, että kepu tahtoo ulkoministerin paikan, mutta luuta-anti Jyrki Katainen taustalobbyneen ja -painostajineen riisti tämänkin keputta. Sopivia neuvottelijoitten jaloissa pyöriviä "neuvovio" lobbareita olivat erilaisten työnriistäjäjärjestöjen (kaunisti: elinkeinoelämän) kokoumat häärijät. Farssi-teatterissa pistäytyivät EVA, PTT, PT, Etla, VM, pankkiirit, ekonomistit, liikaset, sailakset ja muut.

Joudun turvautumaan jenkkihuuhduksen Holy Shit! - Pyhä Paska! He tekivät farssin itse, ja huvinäytelmäkirjailijat jäävät työttömäksi. Vihreillä on lupa ja oikeus äänestää ydinvoimalapäätöstä vastaan, mutta pysyvä silti hallituksessa. Vesilain muuttaminen edellyttää kaikkien neljän hallituspuolueen yhteistä päätöstä. Sinivihreälevät istuvat kokouksen polvella. Puolustusministeri ylläluuta-anti Jyrki Häkämies pyrkine

NATOon. Jyrki Katainen kiitteli hallitusohjelmaa, joka on kuin kokkareiden periaateohjelmaa.

Härmin eduskunnassa on useita rikollisia. Entinen rikolliskansanedustaja Tony Halme ehti tienata hyvän eläkkeen. Rikollisia pujahti ministerisikin. Viestintäministeri Suvu Lindén myönsi 2002 suuren apurahan omistamalleen golfkentälle. Maa- ja metsätalousministeri Sirkka-Liisa Anttila syyllistyi 1960-luvulla perättömän lausuman antamiseen tuomioistuimessa. Asunoministeri ylläluuta-anti Jan Vapaavuori tuomittiin pahoinpitelystä ja varkaudesta 1980-luvulla sekä rattijuopumuksesta 2001. Miksi Suomessa rikollisuus on ansio politiikkasaa?

Ulkoministeri Ilkka Kanerva on dischophile, naistenmies, eläituriheilun kannattaja ja sotaintoimen kapteeni. Ulko- ja turvallisuuspoliittiselle linjalle saatiin freesi muotoilu, josta seuraa Suomen osallistuminen kansainväliseen kriisinhallintaan. Kanerva katosi Sydneyn kisoista vuonna 2000 kolmeksi päiväksi ja löytyi 500 kilometrin päästä aboriginaaliryhmän alkuasukasmajasta lannevaate yllään.

(Päivää myöhemmin katosi naisten pikajuoksumajajoukkue.) Poliisin löytämä Kanerva kysyi sekavassa mielentilassa Suomen suurlähetystön virkailijalta: "Kui määhä tääl ole? Onk kisa jo ohi?" Australian matka sai Kanervan ymmärtämään, että hän on aito äbo-orinaali. Sitten hänen hoidettiin Sydneyn keskussairaalan psykiatrisella osastolla.

Ellei huhtikuun 1. päivä olisi jo kaukana takana luulisi, että Iken vitseinimitys ulkoministeriksi olisi apriliiä. Hyssäländia sai alamaisten äänestyksen mukaisen hallituksen, jonka kanssa on kestävä. Kiristääkö vyötä! Töllöutisissä väitetään, että kokoumus on kepun apupuole. Kytä tilanne on päivänvastainen: muu hallituspuolueet ovat kokouksen apupuoleita, ja meillä on suurpääoman kokoomushallitus. Rötösherroja suominut "rosvoit kiinni" - Isä Vennamo (Sirkka, Minä ja Pekka) väitti, että kyllä Suomen kansa tietää. Mutta mitä se tietää, ihmettelee

HaKa

alemman palkkausluokan mapitussinööri, toivottaen kaikille suurta työväenjuhlaa Vappuna

**Esko Luukkonen
Turku**

Maamme työväenliike vaatii nyt perinpohjaista uudistumista

Eduskuntavaaleissa vähävarainen kansanosaa sai takkiin. Olemme saaneet oikeistohallituksen, joka merkitsee sitä, että suurpääoman verotus laskee ja tavallisen kansalaisen verot kiristyy, hinnat nousevat, kaikki sosiaaliedut heikkenevät, työttömyys kasvaa ja päätkätyöt lisääntyvät.

Tästä huolimatta Vappuna ei esim. Varsinais-Suomessa Vasemmistoliitto

ja SKP kykene neuvottelemaan muiden puolueiden kanssa yhteistyöstä. Ainoa mahdollisuus olisi toimia kaikki yhdessä joukkovoimalla.

Suomen kansalaisille tulisi saada kaikki menetyt edut takaisin. Ilman joukkovoimaa ei kansalaisia saada hereille ja uudelleen toimintaan taistelemaan etujemme puolesta. Kaikille olisi toimeentulo turvattava, sitä ei ilman yhteistä joukkovoimaa

tule. Tämän johdosta tulee Suomen työttömyys ja muu köyhyys lisääntymään, jos emme joukkovoimaa saa koolle. Kansa on saatava hereille! Siitä ei tule mitään, jos kaikki olemme erillään toisista, emmekä kykene taistelemaan yhteisistä eduistamme.

Teekö eduskunta todella työtä suomalaisten parhaaksi?

Presidentti Halonen sanoi edellisen eduskunnan päättäjissä, että eduskunta tekee ja on tehnyt työtä suomalaisten parhaaksi hyvinvointia edistäen. Tämä väite ei kyllä ihan pidä paikkaansa. Naurettava väite!

Esimerkiksi työttömyys on viime vuosina lisääntynyt rajusti ja työpaikkoja on siirtynyt ulkomaille halvan työvoiman maihin. Lisäksi he ajavat EU:n etuja eivätkä välitä suomalaisten eduista.

Näiden asioiden perusteella voi sanoa, että kansanedustajat eivät

todellakaan aja suomalaisten asioita. Eiväthän kansanedustajat ole välittäneet kansalaisten mielipiteistä esim. EU-asioissa mitään.

Eduskunta ei tosiaankaan tee työtä suomalaisten parhaaksi, vaan suomalaisten päämenoksi.

Vaikka todellista muutosta vaativat puolueet eivät vielääkään päässet eduskuntaan, niin ovat ne kuitenkin tulevaisuuden toivoja. Nyt muutostuomina vahvistamaan!

**Juha Fors
Lahti**

Ironiaa, parodiaa vai kotimaista komediaa?

SAK:n hyllyttäessä vaalimainoksensa tuli eittämättä mieleen otsikon kysymys. SAK:n ja sosialidemokraattien sijoittajasiipi ja yrittäjät fraktio vetäisi porot nokkaansa, kun Ay-liikkeen vähempiosaiset kyhäivät mainoksen, jossa oli niin paljon rehellisyyttä Suomen 60000 köyhästä, ruuasta ja äänestämättömyydestä, että hirvitti.

Yrittäjien mielestä SAK sanoi mainoksessa pahasti ja he taas Perloksenkin tapauksessa hyvästi. Näin paikallisesti mielen istuttaa Lohtanderin paikalle Porvoossa toimivan ko-

koomalaisen kunnallispolitiikon Grönmanin, mutta yhtäläinen tyytyväisyys huokuu SAK:n johtajista, Matti Tukiaisesta ja kaimastaan Viia-aisesta. Sanomattakin on selvää, että Etelärannassa, EK:n päämajassa tapahtumaketju taipuu ilkkuriseksi ironiaksi. Tottelihän torppari taas kerran istansa ääntä ja syö edelleenkin omasta pöydästään mikäli siinä syötävää lienee.

**Hannu Ikonen
kaupunginvaltuutettu
Sitoutumaton Porvoo
2009 ryhmä**

Poijat perkeleet

Vaalirintamalta kuuluu sekä hyviä että huonoja uutisia.

Ensin hyvät uutiset: Ilta-sanomien pääkirjoitus 21.3. -07 yritti kääntää todellisuuden ylösalaisin lohduttelemalla demareita siitä, kuinka heidän pitäisi olla ylpeitä 16-vuotisesta oikeistopoliittikan seuraamisesta ja samalla pääkirjoitus evästi demareita siitä kuinka vaalitappio oli seurausta yrityksestä ratsastaa punaisella vaatteella. Mutta kuinka ollakaan... samaisen lehden sivulla 8 Voikkaan tehtaan pääluottamusmiehen ehdotti vaali-protestin syyksi UPM:n Voikkaan ja Kymyn tehtaiden irtisanomisista. Toisin sanoen protestia juuri sitä demarien oikeistopoliittikkaa vastaan, josta demareiden nyt pitäisi Ilta-sanomien pääkirjoituksen mukaan olla ylpeitä. Demareiden vaalitappio ei siis välttämättä johtunutkaan heidän valitsemastaan vaalimainonnasta, vaan vaalimainonnan antaman viestin ja demareiden harrastaman politiikan välisestä kuulusta. Vaikka Voikkaan tehtaan pääluottamusmiehes suhtautui SAK:n vaalimainokseen diplomaattisesti, tuskin oli demareiden vaalikannattaja nostattanut se, ettei SDP pystynyt pitämään oikeistojunttaansa aisoissa

SAK:n "mässälevä porvaristomme" mainoksen suhteen. Ensimmäisen kerran 16 vuoteen duunarit uskalltautuivat kapinoimaan ja sillä ääni siirtymällä olisi voinut jo jotain saada aikaan. Mutta sitten tulevatkin duunarit uutiset: 16 vuoden jälkeen duunarit eivät enää erota protestia huonosta vitsestä. Onko protestia se että osoittaakseen kaapin paikkaa demareille, äänestetään kokoumsta joka kuitenkin edustaa ja toimittaa samaa oikeistopoliittikkaa? Tietenkin Perussuomalaisilla oli ollut viime vaalikaudella liian pieni kannatus voidakseen vaikuttaa silloin asioihin. Kuitenkin PS:n saavutukset näkyivät paremmin erään PS kansanedustajan sekoiluina iltapäivä-lehtien lööpeissä paremmin kuin puolueen saavutuksina Ardamiammella.

PS:llä on nyt hyvä mahdollisuus kalastella pettynneiden duunarien ääniä, mutta se vaatisi selvästi tuemman linjan ottamista työnantajien ja itse ainakin epäilen vahvasti ettei PS:llä ole rohkeutta & selkärunkaa asettaa uhkaksi omistajakerrokselle.

Houston, we got a problem

Isänmaallinen utinen!

Boris Jeltsin on kuollut kuului uutisista 23.4-07 syvästi kommunistisessa kodissani, tämä aiheutti ilon kiljauksen eikä katto ollut pysyvä paikoillaan, sillä tämä nyt jo kuollut "mies" on yksi niistä jokaisen työläisen ja kommunistin kotimaan Neuvostoliiton kavaltaneista pettureista. Hän petti miljoonat ja taas miljoonat neuvostoliittolaiset samoin

kuin NKP:n, tuon jokaisen kommunistin Äidin.

Siis petturi on poissa. Lämpimät onnittelet sen johdosta koko entisen Neuvostoliiton kansoilja ja kommunisteille kautta maailman!!! Toverillisin terveisin:

**Jorma Talikka
Janakkala**

Tukea **Kansan äänelle**

Vuokko Kangas 18,00 e; Juha Kieksi 30,00 e; Reijo Katajaranta 30,00 e; Jaako Muihu 20,00 e; Hannu Kautto 90,00 e; Raika ja Kai Kontturi 100,00 e; Riitta ja Esko Auervuolle 50,00 e; Pasi Ranki 10,00 e; Anne ja Esko Luukkonen 65,00 e; Heikki Männikkö 50,00 e; Armeijaton Suomi 10,00 e; Jouko Nevalainen 40,00 e; Juha Forss 10,00 e; Eira Kärki 25,00 e; Erkki Mäki 100,00 e; Hannele Salava 20,00 e; Kalevi Wahrman 10,00 e; Tarja Männikkö 15,00 e.

OKO 554114-227966

INKUN YRTTIPALSTA

Pienen tauon jälkeen, jatkan täällä palstalla tietoutta Suomen luonnossa kasvavista kasveista. Vuorossa ovat nyt leskenlehti ja kanerva.

Leskenlehti

Leskenlehti kasvaa kosteilla savimailla, ojanvarsilla yms. kaikkialla maassamme. Käytettäväksi kelpaavat nuoret lehdet pinaatin ja kaalin tapaan ruoaksi, lehdet rohdokseksi.

Kesäkuussa kerätään nuoria lehtiä, huuhdotaan, leikataan hienoiksi suikaleiksi ja käytetään kuten pinaattia, mieluummin nokkosen, savikan ym. kasviksien kanssa yhdessä muhennokseen, keittoihin jne. Kokonaisia lehtiä voi käyttää leskenlehtikäärelyiksi. Suuret puhtaat leskenlehdet kiehautetaan suolavedessä pehmeiksi ja valmistetaan käärelyiksi samoin kuin kaalikäärelylehtien. Täyteenä voi käyttää riisiin ja silputtuun sipuliin sekoitettuna jauhelihaa, sieniä, kasviksia ym.

Rohdokseksi kerätään täysikasvuista puhtaita lehtiä Lehtiruudit poistetaan ja kuivataan yksitellen.

Kukista voi tehdä esim. simaa. Kukat kerätään ilman vartta.

Kanerva

Kanerva on varpukasvi, joka kasvaa kaikkialla karuimmassakin maaperässä. Kanerva kelpaa rehuksi, teeksi ja rohdoksi, harjoiksi ja luudiksi, vuoteen pehmikkeeksi ja värjäykseen (koko kasvi).

Kanerva kukkii heinä-, elokuussa ja on mehiläishoitajille tärkeä hunajakasvi. Kanervahunaja on väriltään tummaa ja juoksevaa, mutta hyvänmakuista. Kukkivat versonlatvat ovat hyvää teeainesta.

Rohdoksi käytetään useimmiten kanervankukateetä, jolla on rauhoittava ja unta antava vaikutus ja jota pidetään hyödyllisenä sekä reumaattisissa sairauksissa sekä munuais- ja rakkovaivoissa.

Kanervaa voi käyttää myös taikinan jatkeena esim. ruisjauhoihin sekoitettuna ja leipoa leiväksi. Kukka voi laittaa myös harsopussisiin tyynyn alle, se antaa hyvän unen. Kanervasta saa yhdessä ruusun terälehtien kanssa hyvää ihovoidetta. Ihovoitteeseen käytetään puolet kanervaa ja puolet ruusun terälehtiä, molemmat kuivattuna ja ne

uutetaan öljyyn (kylmäpuristettua öljyä, jota sanotaan neitsytöljyksi). Jämät voi käyttää sitten vaikka jalkakylpyyn.

terveisin Inkkua

Marxilaisen filosofian opinopiirit Hämeenlinnassa jatkuvat Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuuriryön ry:n tiloissa, Parolantie 6. Maanantaina 7.5. aiheena kommunistinen yhteiskuntajärjestelmä.

Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistyksen vuosikokous tiistaina 22.5. klo 18.00 Kirveskerholla, Mäkelänkatu 8. Tervetuloa jäsenet.

SFT toimii

Vappuaamuna 1.5. kokoonnumme klo 9.00 Helsingin Eläintarhassa sijaiselle Luokkasodan Punaisten kansalliseen muistomerkillä, jossa laskemme kukat. SFT:n edustajana puhuu **Seppo Harjunpää**.

Muistomerkiltä lähdemme suoraan Hakaniemeen, josta vappumarssi lähtee Rautatienrille ja Kaisaniemen puistoon 11.00. Kaisaniemen puiston Vappujuhlan jälkeen Kansan äänen vappujuhla Hermannin kerholla klo 13.30.

Kokoonnumme keskiviikkona 9.5.2007 Myllypuron ostarilla klo 17.00. Sieltä jatkamme Kivikossa olevalle Neuvostosotilaiden muistomerkillä, jossa laskemme kukkalaitteen. Järjestöliput mukaan.

STP:n hallituksen kokous torstaina 3.5. klo 18.00 Männikköillä, Vellamonkatu 6 A 1. Käsitellään eduskuntavaalien tulosta ja liittokouval valmisteluja.

Tapautumia

Kommunistien Hermannin-Vallilan osaston vuosikokous pidetään Hermannin kerholla, Hämeentie 67 maanantaina 21.5. klo 18.00. Käsitellään vuosikokousasiat. Ajankohtaisesta poliittisesta tilanteesta alustaa **Kalevi Wahrman**. Tervetuloa jäsenet ja ystävät

EU:n vastaisen Kansanrintaman toimikunnan kokous ja samalla järjestäytymiskokous pidetään Hermannin kerholla, Hämeentie 67, keskiviikkona 16.5. klo 18.00.

Käsitellään mm. alkukesän tehtäviä, EU:n perustuslain vastaista tiedotuskampanjaa, STP:n järjestäytymiseen liittyviä tehtäviä, sekä ajankohtaisia poliittisia kysymyksiä. Alustaa **Reijo Katajaranta**

Kokous pidetään laajennettuna, joten paikalle voivat tulla kaikki yhdistyksen jäsenet ja sen toiminnasta kiinnostuneet.

KTP:n Helsingin piirijärjestö ry:n vuosikokous maanantaina 21.5. Hermannin kerholla, Hämeentie 67 klo 19.00. Käsitellään vuosikokousasiat

Tervetuloa

Mielenoito EU:ta ja EU:n perustuslakia vastaan

..ja Suomen itsenäisyyden puolesta **Voiton päivänä (Unionistien Eurooppa-päivänä) 9.5.2007.** Kokoontuminen mielenosoitusmarssiin Senaattorille klo 16.00, josta marssi lähtee klo 16.30 Kiasmalle, jossa Hyde Park-luonteinen mielenosoitustilaisuus.

Järjestää EU:n vastaiset ja kriittiset järjestöt

STP:n Liittokokous

STP:n Liittokokous kokoontuu lauantaina 26.5. klo 11.00 -16.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67.

Kokouksessa käsitellään liittokokousasiat, puolueen organisoitumisen kysymyksiä, sääntömuutosta ja keskustellaan periaateohjelmasta.

Tervetuloa jäsenet ja kaikki asiata kiinnostuneet **Kahvitarjoilu**

Hallitus

VALTTERILLE

Kirpputori Kansan äänen tukemiseksi pidetään la-su 2 - 3.6.2006 Valterilla, Aleksis Kivenkatu 17. Pöydän numero ei ole vielä tiedossa. Tarvitsemme lisää uutta tavaraa myyntipöytä.

Tavarain tulee olla puhdasta ja ehjää. Jos sinulla on jotain talouden pienkonetta, astioita, radioita, kameroita tms., se menee hyvin kaupaksi. Mutta myös kaikki muu kunnossa oleva tavara vastaanotetaan. Varmasti sinulta tai tutuilta löytyy käyttökelpoista tavaraa, jota ette enää itse tarvitse. Lahjoita se kirpputorillemme ja näin saamme rahaa Kansan äänen julkaisemiseen ja muuhun toimintaan. Tavarain voi toimittaa etukäteen soittamalla joko Tarja Männikkö p. 050- 432 0777 tai Esko Auervuolle p. 040-707 3576 tai tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta, olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30.

Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukenet toimintaamme.

Kaikki joukolla jäätä murskaamaan!

Tilaa Jäänmurtaja helposti

www.mlys.net TAI MLYS ry PL 73 40101 Jyväskylä

Kansanääni

Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

Keskiviikkona

- 2.5.2007 ja

-30.6.2007

klo 19.00-19.30

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

JULKAISIJAT:

EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-5643205 ja 050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/pmm Muut 1€/pmm

Tili:

OKO 554114-227966

PAINOPAikka:

Kangasalan Lehtipaino

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 700, 00101 Helsinki

sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi

Puheenjohtaja Juhani Tanski p 040-764 1163.

juhani.tanski@luukku.com

EU:n vastainen kansanrintama ry

www.euvkr.com

euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry

<http://kommunistienliitto.tk/>

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea

Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444

<http://juche.vunet.org/>

juche.aate@saunalahti.fi

Pyydä suomenkielisiä aineistoja korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

lkkuna todelliseen maailmaan

www.kominfo.pp.fi

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postityslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Vappusta mielenosoitus työn puolesta

Helsingin Työväen Vappumarssitoimikunnan ja nyttemmin yhdistyksen sitkeän työn tuloksena nähdään tänä vappuna sellainenkin ihme, että myös demarit ja Vasemmistoliihto marssivat. Sitä, että kaikki vasemmistolaiset porukat marssivat yhdessä samassa marssissa ei ole nähty varmaankaan 60-vuoteen! Vappujuhlat sensijan ovat edelleenkin jakaantuneet kahdeksi juhlaiksi.

USA:n voimistuvan imperialistisen politiikan vuoksi maailmanrauha on nyt uhatumpi kuin aikoihin. Samaten eriarvoisuutta sekä sosiaalista turvattomuutta ja taloudellista hätää lisäävä EU- suuntautunut, kova talouspolitiikka koskettaa jollain tavalla lähes jokaista suomalaista. Pääomapiirien ja korkeimman sotilasjohdon yhä äänekkäämmät vaatimukset Suomen Nato-jäsenyydestä ja pyrkimys kriisinhallintalain avulla kytkeä Suomi pääomapiirien sotilaallisiin seikkailuihin herättävät laajoissa kansalaispiireissä suurta huolta.

Äskettäin maassamme pidettyjen eduskuntaavaloien tuloksena valtaan nousivat entistään kovemmat oikeistovoimat. Paine työkansan perusoikeuksia vastaan tulee entisestäänkin kasvamaan Näiden asioiden vuoksi vappumielenosoituksilla tulee tänäkin vuonna olemaan entistään suurempi merkitys. Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry. kehottaakin kaikkia osallistumaan työväen perinteisiin vapputapahtumiin omilla paikkakunnillaan.

Olemme nyt "Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry"

Helsingin Työväen vappumarssitoimikunta turvasi perinteisen vappumielenosoituksen järjestämisen Helsingissä vuodesta 1995 lähtien. Kaikki eivät tästä kuitenkaan pitäneet ja vappumarssitoimikunnan työtä yritettiin vuosien varsilla useasti "kampittaa". Viime vuonna tämä johti tilanteeseen, jossa vappumarssiyhdistys joutui asemansa turvaamiseksi rekisteröitymään yhdistykseksi. Syntyi "Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry.". Samalla kuitenkin perinteinen yhteinen vappujuhla ja vappumarssi viime vuonna hajosivat.

Perinteinen työväen vappumarssi

Tänä vuonna SAK:n 100-vuotissuhlan johdosta sekä kärsityn vaalitappion pelästyttyminä myös SDP ja Vasemmistoliihto ovat päättäneet vappumarssin järjestämiseen. Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys kehottaa osallistumaan perinteisillä muodoilla tähän työväen yhteiseen vappumarssin tänä vappuna. Puhumme perinteisestä vappumarssista siksi, että markkinavoimat ja hallituspiirit pyrkivät kauppallistamaan vapunvieron pelkäästään markkinahumuksi ja karnevaaliksi yhtenä tarkoituksenaan ehkäistä nykyisen työväenvastaisen politiikan arvostelu. Perinteinen vappumarssi on mielenosoitus pääomapiirejä ja nykyistä hallituspolitiikkaa vastaan. Suomelle EU-jäsenyys on ollut tuhoisa. Siksi me vappujulistuksissa vaadimme toteutettavaksi seuraavia asioita: (1) Terveystuonon yksityistäminen lopetettava- julkiiset palvelut säilytettävä yhteiskunnalla. (2) Työsuhdeturvaa parannettava. Työpaikkojen ulosliputus estettävä. (3) Suomi irti

sotilasiltoista - maamme puolueettomuus turvattava. (4) Eläkeläiset irti köyhyyssloukusta - Eläkkeet sidottava palkkaindeksiin. (5) Ympäristökatastrofi estettävä - Suomi edelläkävijäksi.

Yhteinen muistotilaisuus punaisten muistomerkillä

Vapunvieron aloitamme kokoontumalla aamulla klo 09.00 yhteiseen muistotilaisuuteen Helsingin eläin-tarhaan Valtakunnalliselle punaisten muistomerkille. Yhteiseen tilaisuuteen osallistuvat Kansan äänen-, STP:n, SKP:n ja KTP:n järjestöt. Järjestöliput mukaan.

Vappumarssi Hakaniemestä

Vappumarssia varten kokoontumme vappuaamuna klo 10.00 Hakaniemeen. Siellä kohotamme ylös näkyvät tunnuksat: "Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys", "Kaikkien maiden proletaarit liittyykää yhteen" sekä "Sotaa vastaan". Ryhmittäytykäämme niiden taakse. Vappumarssi Hakaniemen torilta kohti rautatienoria lähtee klo 11.00.

Työväen ja Nuorison Vappujuhla

Yhteinen työväen ja nuorison vappujuhla Kaisaniemen puistossa (Kansallisteatterin vuopuissa päässä) alkaa heti vappumarssin jälkeen n. klo 12.00. Juhlassa puhuvat **Antonio Lopes** (kansainvälisen rakennustyöväen liiton sihteeri, Brasilia), **Tiina Sandberg** (SKP), **Pekka Tiainen** (STP), **Hannu Harju** (KTP) sekä maahanmuuttajien edustajana **Soran Zaki** (Sumuko). Juhlassa esiintyvät mm. **Lauri Majjala** ystävineen sekä trubaduuri **Lassi Mettälä**. Työväen ja Nuorison vappujuhlan järjestävät yhdessä Helsingin Vappumarssiyhdistys (STP, KTP, Kommunisien Liitto, EU:n vastainen Kansanrintama, Hermannin naiset yms.), SKP:n Helsingin piirijärjestö, Helsingin Kommunistiset Nuoret sekä suuri joukko muita työväen- ja kansalaisjärjestöjä.

Tervetuloa kaikki mukaan.

Vappujuhla Hermannin kerholla

Heti Kaisaniemen Vappujuhlan jälkeen alkaa Hermannin kerholla n. klo 13.30 Kansan äänen julkaisijajärjestöjen, Hermannin Naisten ja STP:n yhteinen vappujuhla. Tässä juhlassa esiintyvät mm. Bertta Laine ja konnakkööri. Puheenvuoroja pitävät: Tervehdyspuhe; Timo Kangasmaa ja vappupuhe Heikki Männikkö ja ulkomaalaisten tervehdys Nozar Nazari Iranin Kommunistisesta puolueesta. Saatavilla hernekeittoa ja hyvä kahvipöytä. Tervetuloa kaikki tähän yhteiseen juhlaan.

Esko Auervuolle

Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry:n puheenjohtaja

Vapauttakaa Mahmud Salehi heti!

Viimeisten tietojen mukaan Iranin islamilaisen hallituksen poliisi on pidättänyt Iranin työväenliikkeen merkittävän aktivistin Mahmud Salehin maanantaina 9. huhtikuuta. Saquezin kaupungin vetoomustuomioistuimen tuomion mukaan hänet on välittömästi pidätetty ja viety tuntemattomaan paikkaan tukkoja turvallisuusmääräyksiä noudattaen.

Islamilainen oikeus on haastanut oikeuteen ja tuominnut vankeuteen Mahmud Salehin, Jalal Hosseinin, Mohsen Hakimin ja monia muita työväenliikkeen aktivisteja Saquezissa syytettyinä kansainvälisen työväenliikkeen mielenosoituspäivän, Vapunpäivän mielenosoituksen järjestelystä v. 2004. Nyt samojen syytteiden perusteella Mahmud Salehi on jälleen tuomittu vuodeksi vankeuteen, koska hänellä oli allaan aikaisempi vankeustuomio 3-vuoden koeajalla ja koska hän oli kiivaasti haukkunut poliisin toimintaa tämän toimipaikalla.

Mahmud Salehi ja muut aktivistit Saquezissa olivat juuri valmistelemassa Vapunpäivän juhlia kansainvälisten kriteerien ja työväen kansainvälisten oikeuksien mukaisesti ja heitä tukivat Saquezin kaupungin rauhaa rakastavat ihmiset, Iranin työläiset ja muut vasemmistolaiset voimat ja järjestöt kansainvälisellä tasolla.

Pidättämällä nämä tunnetut aktivistit ja työväenliikkeen johtohenkilöt Iranin islamilainen hallinto vain paljastaa huolensa työväenluokan voimistuvasta taistelusta. Islamilainen hallinto yrittää luoda pelon ilmapiirin estääkseen Vapunpäivän juhinnan Kurdistanissa ja muualla Iranissa.

Vapunpäivän juhlinta on itsenäisen työväenliikkeen ehdoton ja tunnustettu oikeus. Iranin hallinto ei voi riistää työläisiltä tätä heidän perustavaa oikeuttaan pidättämällä Mahmud Salehin jälleen kerran.

Rauhaa rakastavat, vasemmistolaiset, ammatti- ym. työväenjärjestöt! Ilman mitään epäilyä meidän velvollisuutenaamme Iranin työväenluokkana, rauhaa rakastavana ja työväenliikkeen kannattajana on tuomita Mahmud Salehin pidätys ja vangitseminen sekä ponnistella lujasti ja ehdottomasti hänen vapauttamisekseen vankilasta. Täten me kutsumme kaikkia työväenliikettä tukevia järjestöjä kuten myös koko maailman vapautta puolustavaa mielipidettä liittämään yhteen voimansa ja ponnistuksensa ja vaatimaan hellitämättömästi Mahmud Salehin vapauttamiseksi ja muiden vuoden 2004 Saquezissa Vapunpäivänä tuomittujen tuomioiden kumoamiseksi.

* Me tuomitsemme päättäväisesti Mahmud Salehin, iranilaisen tunnetun työväenliikkeen aktivistin pidätysten.

* Me työväenliikkeen tukijat vaadimme Mahmud Salehin välitöntä vapauttamista.

Iranin Kommunistisen puolueen ulkomailla toimiva neuvosto
9. huhtikuuta 2007

Viro yrittää kirjoittaa uudelleen toisen maailmansodan historiaa

Moskova, 20.4. (Venäjän ääni) — Viron hallitus päätti torstaina siirtää kaikki sotilashautausmaat puolustusministeriölle, mikä sallii ministeriön itsenäisesti päättää, poistetaanko neuvostoliittolaisille Tallinnan vapauttajalle omistetun monumentti ja muutetaanko Natsi-Saksa vastaan taistelleiden sankareiden hautapaikkoja.

Odottamatta hallituksen päätöstä Viron puolustusministeri on jo antanut määrärauksen kaivaa esiin sotilashautoja Tallinnassa alkaen huhtikuun lopusta, ja fasimin vastaisen taistelun sankareiden monumentin purkaminen voi tapahtua seuraavana voiton merkkipäivän aattona.

Virossa monet ihmiset ovat eri mieltä hallituksen politiikan kanssa ja Tallinnan kaupungin virkailijat ovat avoimesti hallituksen suunnitelmaa vastaan. Tallinnan kaupunginjohtaja Edgar Saisaaur vei asian jopa oikeuteen esittäen, että hallituksen suunnitelman toteuttaminen voi johtaa vakaviin seurauksiin sekä kaupungin että valtion tasolla.

Valitettavasti oikeus oli toista mieltä. Viron puolustusministeriö on päättänyt pitää salassa neuvostoliittolaisten vapauttajasotilaiden monumentin purkamisen ehkäistäkseen yleisön voimakkaan negatiivisen reaktion. Venäjän ulkoministeri Sergei Lavrov kommentoi tätä politiikkaa seuraavasti:

"Tämä on pyhäinhävyistäystä; sellaisen ihmisten muistoa heväistään, jotka vapauttivat Euroopan fasismista. Laajemmasta geopolittisesta näkökulmasta tällä teolla on pitkäaikaisia vaikutuksia toisen maailmansodan historian uudelleenarvioimisessa. Siksi seurauksia voisivat olla todellakin hyvin vakavia," varoitti Lavrov.

Päätökseen tehdä monumentin purkamista valtiosalaisuus Lavrov sanoi, että ehkä Viron viranomaisilla on ilmeisesti jotain salattavaa. Tämä ei ole ainoa todiste Viron yrityksestä vääristää historiaa, mukaan lukien koko toisen maailmansodan kulku.

Äskettäin on hyväksytty laki, jonka mukaan laskettaessa virolaisten eläkettä huomoidaan Hitlerin SS-divisioonan vapaustaistelijoiden palvelusaika, mutta hylätään palvelusaika Puna-armeijassa. Nykyisten Viron hallitsijoiden pyrkimys luoda pikaisesti Venäjän vastaisia aseenteita millä hinnalla hyvänsä estää heitä näkemästä niitä hirvittäviä julmuuksia, joihin Saksan natsit syyllistyivät.

Venäjän Ääni / KOMINFORM